

Kadı Burhaneddin

Şiir Yarışması

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları
E D E B İ Y A T D İ Z İ S İ

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları No: 171
Kadı Burhaneddin Şiir Yarışması (Kayseri Büyükşehir Belediyesi 3. Şiir Yarışması)

Bu kitap KAYSERİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ'nin bir kültür hizmetidir.
Eserin tüm hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzemeler izin alınmadan kullanılamaz.

Birinci Baskı: Nisan 2021
ISBN: 978-605-9117-54-8

Editör: Erkan KÜP
Yayın Koordinatörü : Salih Özgöncü
Yayın Yürütme Kurulu : Erkan Küp
: Mustafa Erdoğan
: Maide Güzeloğlu

Tasarım: Selvinaz Yılmaz
Kapak: Selvinaz Yılmaz

Baskı ve Cilt: Orka Matbaacılık, İncecik Mah. Çırağan Sk.
No: 4 Melikgazi / KAYSERİ / info@orkamatbaa.com
T.: +90 352 322 17 00

Adres: Kayseri Büyükşehir Belediyesi
Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
T.: +90 352 220 70 90

Kadı Burhaneddin

Şiir Yarışması

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları

E D E B İ Y A T D İ Z İ S İ

YAYIN SAHİBİ

Kayseri Büyükşehir Belediyesi

YAYIN YÜRÜTME KURULU

Erkan KÜP
Mustafa ERDOĞDU
Maide GÜZELOĞLU

YAYINA HAZIRLAYANLAR

Gülsema YURTTAŞ
Rümeysa ERSÖZLÜ
Muhammed KARADURMUŞ
Tuğba KAYGISIZ
Sena BABUR
Mustafa ERGÜL

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Salih ÖZGÖNCÜ

SEÇİCİ KURUL

Prof. Dr. Ziya Avşar/(Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Öğretim Görevlisi)
Prof. Dr. Nurullah Genç/(İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Görevlisi/Şair)
Prof. Dr. Alaattin Karaca/(Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Öğretim Görevlisi/Yazar)
Dr. Celal Fedai/(Şair)
Yavuz Bülent Bakiler/(Şair)
Hayati İnanç/(Program Yapımcısı-Yazar)
Bekir Oğuzbaşaran/(Şair/Yazar)
Ali Ayçıl/(Şair)
Serdar Öztürk/(Kayseri Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı)
Salih Özgöncü/(Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanı)

Takdim

Sevgili Kitapseverler!

Hayal etmenin ve özgürlüğün kaynağı, başarının sırrı, geçmiş deneyimlerin bilgisi ve hakikat arayışı okumaktan geçmektedir. Okumak ve kitap gönülden gönüle yoldur. Okumakla aralanır perdeler, açılır ufuklar, aydınlanır karanlıklar, çözülür sırlar, anlaşılır insanlar. Okumak, bizi cehaletin karanlığından bilgeliğin felahına çıkarır. Yepyeni ufukları bize açan kitaplarla kültürel mirasımızı ve başka dünyaları okuruz. Her bir kitap yolculuğu ile zamanımızı ve dilimizi en doğru şekilde kullanıp hayattan ve zamandan kazanmış oluruz. Kitap, tarihi bağlamda bir hafıza, kültürel anlamda bir geleneğin tevariüsü, sanatsal bakımdan insanlığa bırakılan mirasın geleceğe taşınması, medeniyet açısından ise zamanı ve mekânı belirleme unsurudur. Kitabı ve eseri olanlar insanlık tarihini yazarlar. İlk çağlarda dahi taşlara, mağaralara yazan insanın amacı kendini ifade etmek ve iz bırakmaktır. Gerek tahtalara, ağaçlara, derilere yazılı olsun gerekse iki kapak arasında sahifelere yazılsın kitap, kültürel bir mirastır, toplumun hafızasıdır. İlk emre muhatap olan insan, okur Yaratan Rabbi'nin adı ile kâinatı, kendini, Rabbini ve kitabı. Bu yönüyle kitap vahiydir, hakikattir, dünya ve ahiret mutluluğunun rehberidir. "Eğitimi önemsiyoruz çünkü cehaletin düşmanınız." sloganıyla hareket ettiğimiz güzel şehrimizde ulaşım, yol, su gibi ihtiyaçları şehircilik anlayışıyla görüp giderdiğimiz gibi, sosyal ve kültürel ihtiyaçları da dikkate almaktayız. Kitapları ve kitap yuvaları olan kütüphanelerimizi hemşehrilerimize sunma gayreti göstermekteyiz. Kayseri Büyükşehir Belediyesi olarak, siz kitapseverleri kitaplarla buluşturmak için elimizden geleni yapıyoruz. Gerek basılı, gerek e-kitaplar ile hayal etmeniz ve hayallerinizi gerçekleştirmeniz için kütüphanelerimize bekliyoruz.

Tarihsel ve coğrafi anlamda medeniyetlerin beşiği olan Kayseri'de tarihimizi, geleneğimizi, kültürümüzü ve sanatımızı yansıtan eserleri yayımlayarak halkımıza ulaştırma kaygısı taşıyoruz. Biliyoruz ki yayımladığımız eserler geleceğe bıraktığımız mirasımız, hoş bir sedamızdır. Açtığımız her bir kütüphane ve kültür merkezi, yayımladığımız her dergi ve kitap, memleketimize olan saygı ve sevgimizin somut bir göstergesidir. Akif'in dediği gibi: "Okuyorsa ahali, yapılamayacak ne var"... Hayal eden, merak eden, araştıran ve okuyan neslimiz gelecek adına ümit vaat etmektedir. Kütüphanelerimi-

zin raflarında okurlarıyla buluşmayı bekleyen her bir kitap bu anlayışla hareket eden hemşehrilerimizi beklemektedir. Unutmayalım ki bir insanın hayatta kendisine yapabileceği en büyük iyilik; iyi bir okur olmaktır. Bir kütüphanenin rafında, bir kitabın sayfalarında, bir yazının satırlarında gönüllerimizin buluşması dileğiyle...

Dr. Memduh Büyükkılıç
Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı

İçindekiler

DERECEYE GİREN ŞİİRLER

Karabağarzuhâli	18
<i>Hüseyin Uzel</i>	
Biliyor Musun?	20
<i>Berdar Doğan</i>	
“Çünkü yukarıya ve aşağıya giden yol birdir...”	23
<i>Onur Tuna Bozbey</i>	
Beş Yaşım Nerde Benim	26
<i>İbrahim Şaşma</i>	
Hiç Anlatmadığımız Rüyalar	28
<i>Şeymanur Duran</i>	
Tahmis-İ Gazel-İ Fûzûlî	30
<i>Seda Nur Varol</i>	

YAYIMLANMAYA DEĞER BULUNAN ŞİİRLER

Sancağın Kederi	35
<i>Hüseyin Üsame Koz</i>	
Hâl	37
<i>Ebrar Demir</i>	

Beklenen Kutlu Nesil	40
<i>Rıza Büyükdeniz</i>	
Uyku	43
<i>Veysel Öztekin</i>	
Sığınaklı Uykular	45
<i>Oğuzhan Aydın</i>	
El Üstünde	47
<i>Orhangazi Elkıran</i>	
Dağları Öpmekten Yorulan Sesim	48
<i>Mustafa Işık</i>	
Mal Beyanı	51
<i>Levent İtez</i>	
Kudret Kasidesi	54
<i>Önder Öztürk</i>	
Murat Nehri Kadınları	57
<i>Bahar Barman</i>	
Yol Gazeli	58
<i>Adem Çiftçi</i>	
Ölüm Bir İhtimal Dâhilindedir Sevgilim!	60
<i>Alpaslan Akdağ</i>	
Gönlümüzün Gül Demidir Şiir	63
<i>Celalettin Kurt</i>	

Tazarrû	66
<i>Mustafa Sade</i>	
Aşk Konuşmaları	68
<i>Nizammettin Yarba</i>	
Hicret	69
<i>Anıl Can Uğuz</i>	
İsmiyle Müsemma	71
<i>Murat Tapar</i>	
Güneş Kitabı'ndan Bir Sayfa	75
<i>Hamdi Topçuoğlu</i>	
Sensizliğin Ağır Boşluğu	77
<i>Yaşar Bayar</i>	
Hayaller Rıhtımı	80
<i>Ahmet Ziya Kahraman</i>	
Şiir-İ Seyr/Âznı	81
<i>Ziya Üçer</i>	
Etekleri Ömürlerinden Uzun	82
<i>Leyla Asan</i>	
Yandı	83
<i>Recep Sevinç İnalı</i>	
Hancı	85
<i>Önder Eryılmaz</i>	

Serbest Radikaller	86
<i>Mustafa Dağ</i>	
Sana Dair	89
<i>Yunus Kara</i>	
Hamuş	91
<i>Hasan Dağ</i>	
O Evler	92
<i>Bilgehan Ayata</i>	
İki Omuzda Bir Baş	93
<i>Ali Kemal Mutlu</i>	
Rona	95
<i>Burhan Kırıcı</i>	
Geçmiş Zaman Kipinde Bir Sual	97
<i>Şinasi Yıldırım</i>	
Sevda İklimi	99
<i>Ülkü Olcay</i>	
Çatlayan Taşın Sancısı	101
<i>Elif Örüml</i>	
Zamanla Yarışan Süvari	103
<i>Nihat Malkoç</i>	
.....	105
<i>Seda Nur Çakır</i>	

Râh-ı Aşk	106
<i>Hüseyin Çankaya</i>	
Dur İnsanoğlu	107
<i>Nurullah Özdemir</i>	
Aşk Şifâdır	109
<i>Maruf Özülkü</i>	
Sudaki Kuğu Gömüsü	111
<i>Gül Ebrar Ataş</i>	
Güvercinlerin Telaşı	112
<i>Sercan Bayram</i>	
Söyle	114
<i>Fatih Şeker</i>	
Âfrâze - Münâcât	115
<i>Hilal Sönmez</i>	
Kitabı Kayıp Yalvaç	117
<i>Emrah Coşan</i>	
Ömür Bir Nefes	119
<i>Murat Akdağ</i>	
Gulca: Bir Şehir	121
<i>Fatma Söğüt</i>	
Ülkemin Rengi	124
<i>Hayrullah Bolat</i>	

Tahassür	128
<i>Mesut İlkay Yanık</i>	
Süveydâ	129
<i>Eray Yıldız</i>	
Berra	131
<i>Züleyha Özbay Bilgiç</i>	
İstemem-Gazel	133
<i>Adem Çay</i>	
Bu Gönlüm	134
<i>Kenan Yavuzarslan</i>	
Artakalan	136
<i>Ahmet Furkan Köşker</i>	
Güz Göçleri	138
<i>Mutlu Gavcar</i>	
Kapıda Paslı Kilide Ağladığımdır	140
<i>Canan Köksal</i>	
Demi Devran Otağı	142
<i>İsa Güneri</i>	
Dehaya Evrilen Feza	144
<i>Muammer Gündüz</i>	
Müsâhibin Kelâmı	146
<i>Murat Can Zortaş</i>	

İhtilal Yazgılı Çiçek	147
<i>Şeymanur Balıkcı</i>	
Veda Senfonisi (Zerya)	149
<i>Veli Kurum</i>	
İtalyan Sahne	151
<i>Tuna Aksulu</i>	
Tahta Valiz	153
<i>Yasemin Çalıkır Aslangül</i>	
İki Sokak Ötesi	154
<i>Baran Nogay</i>	
Reyhan Kokusu	155
<i>Yusuf Baycan</i>	
Ahraz	156
<i>Tahir Sürücü</i>	
İlk Yenilgi	158
<i>Cemile Boyraz</i>	

İtirafnâme (Anaya Mektup)	161
<i>Ebru Akgün</i>	
Su Söndür/E/Mez	163
<i>Burak Gündüz</i>	
Gam Hatırası	165
<i>Hakan İlhan</i>	
Gazel	167
<i>Mehmet Mustafa Yıldız</i>	
H(aykırı)ş	168
<i>Oğuzhan Başkan</i>	
Ruhumdaki Altı Dirhem	172
<i>Enes Ekinci</i>	
İpin Ucunu	174
<i>Buğrahan Kavukçuoğlu</i>	
Bir Kış Gecesi	175
<i>Emirhan Gürses</i>	
Olur	177
<i>Mehmet Öz</i>	

Dereceye Giren Şiirler

KARABAĞARZUHALİ*

HÜSEYİN UZEL

*Ele gâip Karabağ, bize âyan dağların
Seyrine dalanları, efsunlayan dağların
Hançeremde adının, sadâsı çok geniştir
Firuze kubbelerin, Allah'a sesleniştir
Tüllenmiş şafakların, duvak olur kızlara
Akşamların müjdedir gökteki yıldızlara
Gün, bu beyaz lisamı hecelerinden almış
Ceylanlar göz rengini, gecelerinden almış
Tayların yelesinden, kopan yel sana doğru
Yakub'u kör eyleyen, son emel sana doğru
Ya mezarım ol artık, ya meskenim Karabağ!
Senin kalbinde murad, yalnız benim Karabağ!*

*O destan güzelliğın, soykırımımla kirlendi
Engereğın hışmıyla, takvimler zehirlendi
Firavun nefretiyle daha oyun çağında
Balalar kurşunlandı bir ömrün şafağında
Cesedime gaz döküp, düşmanım kibrit çaktı
Dumanı göğşe çıkan o ateş, neyi yaktı?
Darağacında olsam, sesim seni anlatır
Yanıp kül olduğum gün, isim seni anlatır
Küsmüş saat gibiyim; akrebi, yelkovana
Otuz yıldır kapalı, nasibim senden yana
Ya çok geçim vuslata, ya erkenim Karabağ!
Seni zaman ötesi, seven benim Karabağ!*

* Birincilik ödülü

*Madem, umut ufukta kanımızla boyandı
Madem ki, hasret sabrın sınırına dayandı
Bir Nuri Paşa çıkıp, mevzilere gelmeli
Fuzuli'de, Laçın'de sancağım yükselmeli
Metcezir zamanlara, akın hevesi sinmiş
Denize sürdüğümüz atların, sesi sinmiş
Kader kırık kanatla "aş" deyince yokuşu!
Küllerinden doğarak, uçacak Anka Kuşu!
Dilekçemde sen varsın, o en büyük makama
Yolumdan dönmem, bir tek gölgem düşse arkama
Farzet ki; gül dalında, bir dikenim Karabağ!
Sana uzanan ele, batan benim Karabağ!*

*Alp kalbinde emelim, Aras alın terimdir
Asya'dan Viyana'ya, uzanan ellerimdir
Yavuz zağlı kılıcım, Yunus hikmetli sözüm
Azerbaycan ufkuna, mihlanıp kaldı gözüm
Şuşa nazlı gelinim, başında tül beklesin
Nice gönül verdiğim, Hâr-ı Bülbül beklesin
Barbaros kandilimdir, deryalarda yanmalı
Beşiktaş'ta uyudu, Hazar'da uyanmalı
Sana doğru istikbâl ve ezel sana doğru
Bu gönül divanında ser-gazel sana doğru
Aşkî rüzgâr bellemiş bir yelkenim Karabağ!
Leyla sensen cihanda, Mecnun benim Karabağ!*

BİLİYOR MUSUN? *

BERDAR DOĞAN

1.

biliyor musun?

*her geçen gün eksilen geleceği
sevinçle karşılamayı unutuyorum bu aralar
yaralı bir hayvanım çünkü
senin saçlarını tarayıp çıktığın sokaklara
ben yaralarımı yalayıp çıkıyorum*

*bu aralar herkese yalnızım ya
kendime çokluğum da bundan
çok dediysem cirmim kadarım işte
düştüğüm yeri bile yakamıyorum*

*hiçbir adres yok gideceğim
gitmek isteyeceğim bir adres de yok
bütün yollar kendime çıkıyor
yalnızlık dedikleri bu olsa gerek
biliyor musun?
kendime bile susuyorum*

*göğsümdeki kuşları birer birer uçurdum ardından
dönmediler çünkü bende yoktun
umut etmeyi de bıraktım artık
olanı yaşıyorum*

* İkincilik ödülü

*biliyor musun?
yazdıkça eksiliyorsun*

II.

*biliyor musun?
her şey çok başka artık
başkayız kendimize
ve başkalaşan hayatları unutmakla hırpalanırken ömrümüz
yeni anlamlar kazanıyor bildiğimiz ne varsa*

*bak şimdi sen
başka biri gibi yaşıyorsun oralarda
oralarda da başka artık
sokaklar evler
ve evlere giden sokaklar bambaşka
durmadan durulmadan
yeni haritalar çiziyoruz kalan yolumuza*

*biliyor musun?
hani sarılıp ağladığım mendil satan küçük kız var ya
o kız buralarda
senden bir hatıra gibi mendillerini satıyor hâlâ*

III.

*biliyor musun?
nedense
herkes her şey tamam da
kendimde eksik bir benim sanki*

*gittiğim her yerde izlerimi buluyorum
sıcaklığım duruyor henüz
fazla uzaklaşmış olamam diyorum
şikayetim yok elbet yine düşmekten yola
yollarda düşmekten şikayetim yok
sadece gece olunca
yaralarım sızlıyor biraz daha fazla*

*ve her sabah yeniden
her sabah anlayarak
herkesin her şeyin eksik olduğu bu yerde
tamam olmaktansa
kendimde eksik olan beni aramayı seçiyorum*

*bir de bu aralar
trene biniyorum mesela inmek için
dışarıya daha çok giriyorum
uzun susmalarla geçecek uzun yollarım var daha
uzun bakmalarla geçecek uzun yollar
teğet geçtiğim tüm o mutlulukları ardımda bırakıp
herkesin herkesle çok olup bir olamadığı bu zamanda
iyiyim ben
iyiyim inan bir içim su yalnızlığımla*

*ahh bu da oldu işte
hayata dilenen bir özüir gibi kaldım
ve yaşım elli
artık yama tutmuyor bazı yaralar*

*biliyor musun?
bu yalnızlık uzun sürecektir gibi*

ÇÜNKÜ YUKARIYA VE AŞAĞIYA GİDEN YOL BİRDİR *

ONUR TUNA BOZBEY

I

*Kalalım öyleyse burada, bir gece daha,
Akşam sokulmuşken dost köşelerin koynuna
İvecen haliyle, cansız binaları tedirgin eden;
Ve kalalım öyleyse, sen ve ben, asla dinnmeyen
Buharlı gemilerin ve balıkçıların seslerine rağmen;
İlerleyelim ilerleyen gün ile, tuzlu ve ıslak çukurdan aşağı,
Dokunmadan kireç tutmuş caddelere, ve düşürmeden
kart postalları,
Gidelim süpürülmüş sokakların sonuna, sapaklara doğru —
Ve de izleyelim peşi sıra, taze izlerle,
Homurdanarak pansiyonlarına çekilen
gündelik yabancıları.*

*Kalalım öyleyse burada, bir gece daha, ve
Dinleyelim misafirlerin anlattıklarını.*

II

*Güneş: bir kez uğradı, ve çıktı
kayarak altımızdan
sürekli noktasma, durgun dünyamızın —
Yıldızlarla dokunmuş İran gibi: saklanarak ağaçlardan ve
gün ışığından,
Tütün diiren adamların eskil çizgilerine sürükledi bizi —
Sağaltarak
En baştan, çürümüş arkları, ve dirilterek
Ölgün köklerini, öğrenmiş damarların: Gövertti
Çekilmiş nehirleri, ve ayrıca büyüttü, yaban otlarını.*

* Üçüncülük ödülü

*Bu taşkın nehre yeni gelenler, ellerinde çakıllar ile —
beklemesinler yaklaşmasını vaktin;
Çünkü yaklaşmaktadır vakit, ve sürekli dönmektedir
çarkları zamanın.*

III

*Öyleyse, biraz daha kalalım burada,
Ve eşlik edelim yalnız geceye, yalnızca
Teselliye gözleyen eller ile; izleyelim karanlıklar boyunca,
temas etmeden,
Düşürmeden askılarını —
Ve sonra tekrar gidelim, daha sessizce, daha uyanık,
Uyandırmadan, gece yatağında uyuyanları, —
Bize uzak artık, hararetli sayıklayışlar, içten murıltıları
yinelenen yakarışların, —
Tüm hırıltıları eşliğinde bıraktık
Erguvan rengi bir kapının —Yalnızca kapkara gölgesi var
Altında bu Porsuk ağacının—
Dönüyoruz çevresinde, taşlarla dizilmiş:*

*Bir ateş olmak isterdim; çünkü ateş, alaca bir
Tanrıdır:
Kıvılcım başlatır sonu gelmeyen sabahları, yaratır
Sayısız geceyi ve şafağı; yaratır
Bitkileri ve kuru otları; yaratır
Denizleri ve bataklıkları; yaratır da yaratır
Sayısız insanı ve yaratır
Zamanı. Yalnızca doğurur ve öldürür:
Sayısız bilmeceyi ve olasılığı.*

IV

*Kalalım burada, ve
Dinleyelim, misafirlerin anlattıklarını; ama
Nedir diye sormayalım, başlatan kıvılcımı:
Belki çıplak bir gölgedir, ya da gölgeyi kat eden ışık;*

Belki de cilveli bir kadındır, ya da ısrarlı bir aldanış;
Yine de, her şeyden ve herkesten önce, burada
Yalnızca bir ağız vardır ki, şimdi duyamayız: sesi
Kuş çığlıklarına ve dalga seslerine karışmış —
Artık paslanmış demir gövdesi, ve çoktan
kül olmuş saçları, —
O ki bir yolcudur, dip akıntısıyla hiçbir yere giden,
Ve taşır duru argınlığını, müzmin zamanın.

V

Çünkü unuturuz:

Bir Nisan sabahında, ilk gördüğümüz aynada
Ayrıduğumuzda siyahlardan beyazları;
Ve de daha sonra, Mart ayında, elimizle
Destelerken ölü kökleri ve yumruları.

Çünkü fark etmeyiz:

Dönelim porsuk ağacını; çünkü bu
bizim yiten gençliğimizdir:
Ne devamlı ateş bastırır sessizliği, ne
Gözyaşlarımız dindirir kör yankıyı. Ne
Çöller boyunca yürüyüşler erdirir bizi, ne de
olası kılar uçurumları.

Çünkü unuturuz; çünkü fark etmeyiz.
Çünkü fark etmeyiz; çünkü unuturuz.

Yalnızca, adımlarımız derinleşir daha da
Cılızlaşan noktasına kadar, kök saldığımız nehrin;
Ve budaklanırız mevsimlerinde, hiçbir meyve vermeden,
Ta ki ayağımız kayana ve biz tekrar katılana dek
sonsuz uykusuna gecenin.

BEŞ YAŞIM NERDE BENİM*

İBRAHİM ŞAŞMA

*Dem ki sual demidir, dert yüklü bir duvara.
Kaç asır tank olmuş, ha yokluğa ha var'a.
Duvarlar yangın yeri, yaşanmışlık celbidir.
Bir yetim kızın sanki, zemheride kalbidir.
Gönlüme düşen tozu, dem ki üfleme demi.
Mazi paslı bir bıçak, nasıl keser Adem'i.
Duvarlar ki Zülfikar, bir hançerin busesi.
Lal kesilmiş çeşmeden, bu duyduğum su sesi.
Ey benim çocukluğum, nerde benim beş yaşım
Sana baktıkça berduş, baktıkça ben ayyaşım.
Bu nasıl zilzal böyle, anlat sırça sarayım
Kayıp ruhumu hangi, izbelerde arayım.
Köhnemiş tahta kapı, açılmı inleyerek
Bırak çocuk olayım, sesini dinleyerek.*

*Söyle ey yıkık duvar yüzünde bıçak izi;
Akıp giden o zaman, nereye saklar bizi.
Cümle cihan gezdiren, nerede tahta atım?
Bir nefes kadar imiş, çocuksu saltanatım.
Kuru ekmek katıksız, güman düşmezdi yüze.
En büyük varlık imiş, yokluk o demde bize.
Libasım toprak kokar, sanmayın utanırdım.
Kendimi çorabımda, kırk yamadan tanırdım
Konaklar yurt edinip saçlarıma değende.
Kalıp sabunla yundu, ruhlarımız leğende.
Konuş ey ayrık otu, toprak dam, yıkık tandır.
Bir şehre göçüp giden, şu gönlümü utandır.
İcazet ver ey duvar, mazine dayanayım.
Annemin dizlerinde, uyuyup uyanayım*

* Mansiyon

*Ve bir geyikli halı, su sesini duyardım.
Cümle ceylan yanına, ben ruhumu koyardım.
Tokmahlı bir saatin, asıldığı iz mi bu?
Siyah beyaz bir resim, kaybettiğim biz mi bu.
Mayam kerpiç kokusu, nefesim çıra isı.
Bir of çeksem mazinin üstüme çöker sisi.
Söyleyin ey duvarlar, beş yaşım nerde benim?
Bu kırık pencereler, bu yırtık perde benim.
Hüsn-ü Yusufıar zayı, zayı kara çarıklar.
Dipsiz derin uçurum, duvardaki yarıklar.
Sığmam şimdi kendime, cihan bana nasıl dar.
Duvarlar dile gelmiş, bana neler fııldar.
Beş yaşım da beş yaşım, ille benim beş yaşım.
Duvarlara değdikçe, asırlara eş yaşım.*

HİÇ ANLATMADIĞIMIZ RÜYALAR*

ŞEYMANUR DURAN

*Herkesin kendi kuyusu Yusuf!
Herkesin kendi kuyusu başını döndüren.
Eğildiğimiz sular sızıyı gidermiyor
Eğildiğimiz sular, Yusuf,
Bize kim olduğumuzu
Göstermiyor.
Sular da sızlıyor
Suyun sızladığını kimseler bilmez diyor şair,
Suyun sızladığını kim biliyor?
Suya değmeyen ayaklarımız, boşluğu
Yokluyor tekinsizce.
Yerini yadırgayan sadece
Biz miyiz?
Yerini yadırgayan boşluk,
Hayatımızda da eğreti duruyor.
Sızıyı gideren su değil,
Yaranın kendini hatırlamayışı.
Şimdi herkes, kendi kuyusundan
Uzakta olma telaşında
Kuyunun suyu yadırgayışı,
Kanın neden aktığını sorgulayışında.
Soruyu soran unuttu çoktan
İnsanın başını döndürmüyor artık dünya
Yusuf, sen şimdi kim bilir hangi kuyuda,
Kimin uykusunda;
Hangi rüyayı görüyorsun?
Biz şimdi hangi uykuda, kim bilir
Kimin kuyusuna eğiliyoruz?
Bizimkisi senin hayra yoramadığın bir rüya
Başımızı gökyüzüne çevirdiğimizi sanıp
Boşluğa bakıyoruz*

* Mansiyon

*Dünya bir tek bizim (mi) başımızı döndürüyor,
Ayaklarımız suya değmiyorsa, inan,
Boşluğu kurcalamaktan.
Bizim kuyularımızda ayaklarımız suya değmiyor
Bizim kuyularımızda suların
Sızladığını kimseler görmüyor.*

TAHMİS-İ GAZEL-İ FÛZÛLÎ*

SEDA NUR VAROL

Yitirdim akli aşkımdan akılsız baş sınınamaz mı
Adım mesh oldu yâdımdan o yâr ihtarla anmaz mı
Devâ yok gerçi şekvâdan mütesabbir kazanmaz mı
Beni candan usandırdı cefâdan yâr usanmaz mı
Felekler yandı âhımdan murâdım şem'i yanmaz mı

Maraz kalbimde bir peykan şifâ yârimde bir ferman
Nasıl sâkin kalır vicdan sabır hoyrat sabır tuğyan
Kabûlüm yâre can kurban fakat duymaz mı yâr hicran
Kamu bîmârına cânân devâ-yı derd eder ihsan
Niçün kılmaz bana derman beni bîmar sanmaz mı

Ölüm içsem de sultanım yorulmaz aşta zebânım
Budur râhımda erkânım bulunmaz gayrı akrânım
Duyulmuş cinnetim şânım sağır sultan da hayrânım
Şeb-i hicran yanar cânım döker kan çeşm-i giryânım
Uyarır halkı efgânım kara bahtım uyanmaz mı

Teferruat değil mevzû sedâ lâzım sükût memnû
Silâhımdan keman ebrû penâhım gamzedir gülrü
Durup dîdemde her namlu olur sînemde gül muştı
Gül-i ruhsâruna karşı gözümden kanlu akar su
Habîbim fasl-ı güldür bu akar sular bulanmaz mı

Dikensiz gül müdür çehren gönül mülküm senin derken
Uyandım bir güzel dışten gecem evlâ doğan günden
Bu kalbim eyledim mahzen şerik sevmey bu sır dünden
Gamım pinhan tutardım ben dediler yâre kıl rûşen
Desem ol bî-vefâ bilmem inanır mı inanmaz mı

* Mansiyon

*Canım kabzetse Azrâil olsa Mûnker Nekir sâil
Kabirden fîrkatın hâil gömüldüm olmadan nâil
Fakat sâyende can kâil zirâ sensin asıl fâil
Değildim ben sana mâil sen ettin aklımı zâil
Bana ta'n eyleyen gâfil seni görgeç utanmaz mı*

*Fuzûlî bir tecellâdır bu söz artık elifbâdır
Fuzûlî dervîş-i Râ'dır cilâmızdan mücellâdır
Fuzûlî bir temâşâdır tevâzûkâr-ı ebnâdır
Fuzûlî rind-i şeydâdır hemîşe halka rüsvadır
Sorun kim bu ne sevdadır bu sevdâdan usanmaz mı*

Yayımlanmaya Değer Bulunan Şiirler

SANCAĞIN KEDERİ

HÜSEYİN ÜSAME KOZ

Yasak bir meyve saklı arzın saf deryâsında
Ondan midir bastığım yerlerde biten zakkum
Neler yazar kubbenin esrarlı mahyâsında
Şimdilerde kervandan kuyuya dökülür kum
Yusuflar unutmuşsa şeb neylesin seheri
Yakuplar ağlamazsa tamamlanmaz seferi

Mahzun, kanlar içinde yatar kütüb-i sitte
Kalmadı mı başını okşayan şuurlu yâr
Sığsın topraklar o ilâhi merhamete
Kalmasın bebekleri doğranan hiçbir diyar
Dört bir yana dağılan al tesbih taneleri
Ört kabir ana, yılan sokmasın pâreleri

Sabret İsmail, bıçak değdiği yeri kesmez
İnci yağmayacaksa neden var olsun bulut
Nebatlar ki rükûdan başkasına eğilmez
Ancak güneşi gören âmâlar keser umut
Neden bunca dökülmüş yapraklar, hangi eri
Sonbahar götürdü de asla getirmez geri

Bak, bu sarı zerreler onlardan arta kalan
Gözlerinde korkuyla eceli bekleyen kuş
Kardeşin değil mi şu -her uzvu parçalanan-
Yolcu durursa yollar biter mi; söyle yokuş!
Doğu Türkistan, affet bu gafletkâr semeri
Koparamadık seni sıkın paslı kemeri

Ağlama ey gül yüzlü hatun, bülbül perişan
Namusuna göz diken akbabalar da kimdir
O örtüünün altında gizliydi şeref ve şan
Akbabalara susan ancak, ancak zalimdir
Ayırt edemezken biz, hakkı, hayrı ve şeri
Beyninden vurur batıl mızraklar her beşeri

*Ey Musa, neden hüziin yayar pak kubbelerin
İrkin farklı diye mi bakmaz sana mahlûkat
Ey Suriye, neden kan kokar ak cübbelerin
Kalmadı mı Fatih'ler diyarında sadakat
Bilal'ler vakitlice okusa da eseri
Sağır kulaklarım-ki duyamıyor sesleri-*

*Durduğun yer batıysa, doğudur diğer yanın
Şu çınar ağacının altında kimler yatar
Çanakkale'de birlik içinde aktı kanın
Bilir misiniz Güneş neden ahmerce batar
Gurub vaktinde tutsak edep, lâl kafesleri
Bu tahta adam yaktı, söndürdü nefesleri*

*Eller düzeltemedi, diller sustu kardeşim
Kalpler buğz etse ne fayda, sessizliktir bu
Doğsa da her sabah hür nidalarla güneşim
Hakikatte, uyuşmuş onca hissizliktir bu
Affedin ey hakikat davanın neferleri
Niyazlarla can bulsun kalplerin seferleri*

*Boynumuz kıldan ince, sana muhtaç ey Nebi
Fatıma'lar gaddarca libasından soyulmuş
Bizler tok yatarken tüm komşular aç ey Nebi
Bedenler ve zihinler hayâsızca oyulmuş
Uyansın ya Rab yeşil sancağın neferleri
Cihani sarsın kutlu ocağın seferleri*

*Doksan dokuz adınla tamamlansın hak zümre
Ya Fettah! Bâblar senin, açacak olan sensin
Sislerin ardındaki âşık; görünsün Zühre
Sen, rüzgârın koynunda huzuru getirensin
Ya âb, lütfet son bulsun mehtapların kederi
Matemli gecelerin hep İslam'dır kaderi*

HÂL

E B R A R D E M İ R

*Allah'ım
bir şeyleri atlayıp duruyorum kendi içimde
bir şeylerin sonu hiç gelmiyormuş gibi
kalbimi alıp kaçarak kendimden
sımsıkı sarılmak
Allah'ım
önce ipine*

*beni biliyorsun
güneşle yıkardım yüzümü her sabah
gözlerime bakanın gözlerinde bahçeler büyürdü
koşturup durduğum bir cami ortasında
insanların yüzlerine çizerdim sesimi
dağıtırdı gülüşüm kara bulutları dünyadan*

*şimdi ise bu uzaklık dağılmıyor bir türlü
saatleri paramparça eden gençliğim
bilmeden delikler açtı kendi bedeninde
saçlarımdan sarkan yorgunluğa
henüz bir isim de bulamadım
ama deniz olsa boğulurdu bu dalgınlık içinde*

*Allah'ım
sürekli boş kısmını içiyorum bardağın
unutursam çıkmasın yangın diye
kısıyorum altını unuttuklarımın
içimdeki cereyanlar da dinmek bilmiyor
kapılar çarpıp duruyor kalbimin üstüne*

öyle derinden esiyorum ki rabbim
bir okyanusun en hırçın dalgalarına eğilimli
ve inceldiğim yerden kopmak üzereyim
kovamıyorum uykularımdan örümcekleri
bir hengâmeyim çetrefilli fiiller içinde
hâlâ ölüyorum gibi can çelişmeleri

geceleyn gökyüzüne dokunduğumda
o billur sesi yontulmuştu ay ışığının
hiç yazılmamıştı bir mektup
ama okumuştun sen onu
kâğıdının küllerinden bile haber vermiştin
aklımla başımın arasındaki uzaklığın
farkında değildim

sen hâlîmi en iyi bilensin Rabbim
bilensin bıçaklar yalnzlığıma saplanan
suyun üzerinde yürümek gibi konuştum seninle
gün geçtim ay atladım çatırdattım yılları
nihayet dünya kelimesini yırtıp attım lügatten
benim adım yakar şimdi uzun uzun bir sobayı

karnımı içeri çekmiş gökyüzü
nefesini tutmuş bekliyor ölüm
nitekim
ve ben artık
göğe bırakılmış bir balon gibiyim

*pekâlâ bir sürahiden dökülür benim kelimelerim
kalplerin gizli boşluğuna
kelimelerim dikensiz gül değil
dikenlerin güzelleri şu bahçede yok değil*

*şimdi ben bir namlunun arpacığıysam
ve şair
tek gözünü bunun için açıyor*

BEKLENEN KUTLU NESİL

R I Z A B Ü Y Ü K D E N İ Z

*Selam olsun toprağın bağrında çatlayana!
Selam olsun yarımın yükünü sırtlayana!
Umudun ölçeğinden taşana selam olsun!
Altında kızıl taylor, koşana selam olsun!
Görünmez ordularla kaleler zapt edene...
Yenilmez ruh taşıyan milyonlarca bedene...
Selam olsun sana ey beklenen kutlu nesil,
Bir milletin bahtını yüklenen kutlu nesil!
Kaldırılsa perdeler görecektir gözler seni.
Karanlık çağda insan, günbegün özler seni.
Avuçlarda akçesin, som altınsın kesede.
Mehabetin aşikâr, öziün bilinmese de...
Her sözün bir çerağdır, cehalet zifirinde.
Varlığın destanlaşır elbet günün birinde.
Kükresen dağlar çöker, gülsen dallar yeşerir.
Yolun sahraya düşse bulutlar yağmur verir.
Payıdardır devletin, sen beklenen nesilsin!
Kükre ki dost sevinsin, düşmanlar taş kesilsin!..*

*Gün sancılı gecenin sabaha meyli, sensin.
Al bayrağa işlenen ay yıldızlı desensin.
Kırbanda bir damla su, yüz bin şehide şerbet.
Davan öyle büyük ki maddeye sığmaz elbet.
Dağlara sis çökerken korku, gaflet yok sana.
Fitratın galip gelir eksikliğe, noksana.
Ay şavkı suretinde ne acı ne sitem var.
Zemheri ortasında sende dört mevsim bahar...
Annelerin sinesi gülgünse eserindir.
Güneş bir mızrak boyu, yalnız gölgen serindir.
Siler sırlı mendilin; isli, tozlu rafları.
Sağaltırsın yıkılan, dökülen tarafları.
Doğrulur Anadolu; ellerinden tutarak,
Asırlardır çektiği dertleri unutarak.*

Manadan soyutlanan kalpler, sende dirilir.
Gülzarında Cennet'e dünyadayken girilir.
Payidardır devletin, sen beklenen nesilsin!
Kükre ki dost sevinsin, düşmanlar taş kesilsin!..

Gemileri yaktığın limanlarda düğün var.
Kanatsız da uçulan, kubbe kubbe göğün var.
Sol yanında tutuşan, sonsuz mana ilmidir.
Varlığından mücerret bir dünya, kabil midir?
Yolların sarp, uçurum; menzil uzak, vakit dar..
Hiçbiri, terletmiyor omzundaki yük kadar.
Adımların yelkovan, dursan zaman duracak.
Katran gecede güneş, seninle doğar ancak.
Bundan böyle yetimler, öksüzler ağlamasın.
Yedi iklime şifa, merhamet dolu tasın..
Dostların arslan gibi, düşmanların azılı.
Alnında, ebediyen zafer senin, yazılı.
Gökyüzüne ser çeken, görklü çınar dalısın.
İstikbale tutkulu, maziye sevdalısın.
Asırlara hükmetmiş bir soya, atan derler.
Hangi toprağa bassan oraya vatan derler.
Payidardır devletin, sen beklenen nesilsin!
Kükre ki dost sevinsin, düşmanlar taş kesilsin!..

Nar-ı suzana düşse tuttuğun el, yanmıyor.
Gözler meftunsa sana, kirpikler ıslanmıyor.
Ne gündüze güneşsin, ne gece vakti aysın.
Işığı maveradan, yekpare bir uzaysın.
Katresin şehitlerin gül kokan kanlarında
Heybetin zafer takı, savaş meydanlarında
Pervazlara tutunur camlarda gün ışığın.
Mihmandarısın yolu dikenli, karışığın.

*Senden medet bekliyor ey nesil, yedi kıta;
Gece gündüz gözünden yaş akıta akıta.
Ellerin göğe kalksa dökülür semadan nur.
Dilin bir söz söylese ta gönüle dokunur.
Ey kırgın aynalarda yüzlerin en tazesi,
Zayi olması muhal bir ömrün şirazesı,
Gönüller sultanısın; gerekmez taht, taç sana.
Yalnız Türkiye değil, tüm dünya muhtaç sana.
Payıdardır devletın, sen beklenen nesilsın!
Kükre ki dost sevınsın, düşmanlar taş kesılsın!..*

UYKU

VEYSEL ÖZTEKİN

Yaslasam boynumu bir uzun uykuya,
Bir çingene gibi ölsem,
Çılgılığımın yankısını hiçbir dağ almasa
Koynuna.
İçimde kuşlar ölse
Ve kalbim bembeyaz tüyler içinde,
Kanım cıvıltılar gibi aksa toprağa...

Oysa kimse bilmez,
Ne kırmızı güvercinler uçurdum
Bileklerimden!
Ölsem gövdemden Eyüb
Ellerimden İsa okurdun hâşâ!
Oysa kimse bilmez,
Ben de haykırdım bir Tanrıya çâresiz,
Ben de kanayan bir yarayı sevdim.

Bir çingene gibi ölsem,
Saçlarımı çöze ölüm,
Yeşil hırkam ve kitaplarım kalır yalnız.
Miyop gözlerim çürür ve sakallarım sonra,
Çayım soğur kitaplar yarım kalır,
Sen okursun,
Çayı da sen içersin,
İçin ısındıkça ellerim ısınır bilesin.
Bilesin ki ben bu dünyadan
Bir uzun üşümek gibi geçer giderim
Sen kalırsın benden sonra,
O berbat sesimi alır da bıraktığım yerden
Bir türkü tuttursun sevda diyen
Gurbet diyen hasret diyen,
Bir kaç şiirim durur mu ezberinde?
Bir çingene gibi ölsem
Beni hatırlar mısın?

*Benim için yağmurdan özüir dilersin,
Islak sokaklardan,
O sokakların kirli ve yoksul çocuklarından...
Kedilerin başını okşarsın,
Simit atarsın martılara,
Sen ah benim çocuk çocuk mavi yanım!
Çaresizliğim!
Beni unutma!*

*Ciğerlerim taşımaz oldu yokuşları
Yükü bırakmanın vaktidir diyorum...
Diyorum alıp başımı gitsem,
Bir derin suskunluk tutsa elimden,
Yaslasam boynumu bir uzun uykuya,
Bir çingene gibi ölsem,
Çılgılığımın yankısını hiçbir dağ almasa koynuna,
İçimde kuşlar ölse
Ve kalbim bembeyaz tüyler içinde
Kanım civiltılar gibi aksa toprağa.*

SIĞINAKLI UYKULAR

O Ğ U Z H A N A Y D I N

*Çoğalarak geçiyor zaman
Sanki yırtar gibi yorgun uykuları
Bir denizden inip de göğē
Bir mısradan düşer gibi
Baksam vururlar*

*Anadan doğma ölümler
Durmadan evlere çerçevelenip
Durmadan çarşılarla buğulanırlar
Bir bulut gibi yorulmadan
Dolaşsam vururlar*

*Koşsam bağırsam
Sözler yazsam zengin evlere
Zillere fotoğrafımı koysam
Bir salıncakla koynuna salınsam
Beni her yerimden
Vururlar*

*Uzun uzun yeni bir sabah sonra
Yeni bir çocukluk pencere dibinde
Elimle uzanıp benim desem
Elinle uzanıp benim desen
Çiçek desen gül desem
Bizi koynumuzdan vururlar*

*İkinci üçüncü duvar demeden
Kaşınla gözünle incinmeden
Sorulsa bir adresi yurtsuzluğun
Sokağa gülsek üstüne
Ağacı sulamaya kalksak
Bu kez bizi memleketimizden
Vururlar*

Uzaklarda el ele verip de
Su gibi dolsak taslara
Kana kana içsek her yerimizi
Kadını erkeği irki rengi
Şimdi de can kokum
Bizi ellerimizden vururlar

Kim bilir bunu böylece
Bunu hangisi bilir ulu orta
Beni vursalar sen
Seni vursalar ben
Bizi bizde vururlar da
Kim bilir bunu böylece

Ah bir başka geçiş olsa
Üzerimizden sıyrılrsa şu akşamlar
Sustuklarımıza boncuk işlese
İşte o zaman yaşasak
Bizi
Hepimizi kesin vururlar

İşte böylece biter söz
Işığı kanlanır yaşamaların
Elleri cebine uzanır insanın
Çiçek büyür gül büyür
Ki can yoldaşım bizi
En çok da yalnızlığımızdan
Vururlar.

EL ÜSTÜNDE

ORHANGAZİ ELKİRAN

*Geleceğin gün gelmiyor bekliyorum yol üstünde.
Söylenecek bir lafım yok kalmadı söz dil üstünde.*

*Dönmedin ya yollardayım, bilmediğim illerdeyim,
Mecnun gibi dillerdeyim kalakaldım çöl üstünde.*

*Sensiz kaldım ben mutsuzum, çölde yayayım atsızım,
Gökyüzünde kanatsızım, savrulurum yel üstünde.*

*Yetmez onca kelimeler kıfayetsiz kalır hepsi,
Cennetten elbise olur giyinirsen çul üstünde.*

*Çağlıyorum ırmak gibi, şerri hayra yormak gibi,
Bir kul kalbi kırmak gibi tek günah yok bil üstünde.*

*Ele güler bakışların, bana çatılır kaşların,
Gece gündüz yakışların, yüreğim hep kül üstünde.*

*Cefaların nihayetsiz hiç insafın yokmuş senin.
Kalp hanemi Timur gibi yıktın geçtin fil üstünde.*

*Bana cefa ettin diye suçlu görmüyorum ben seni,
Her şeyde bir kusur vardır diken olur gül üstünde.*

*Hasretinden zannımca ben çıkamam artık sabaha,
Gel de dokun tabutuma, gideyim yar el üstünde.*

DAĞLARI ÖPMEKTEN YORULAN SESİM

MUSTAFA IŞIK

*Ben, göç eyler bulutlar ardı bakakalan
kırgın bir kalbin, yaralı bir bakışın
şürini yazıyorum sağalmaz bir kalemle*

*upuzun saçlarına tutunup iniyorum
yedi kıtayı yedilerce düvele ulayan
endamın misali yol başlarına
ey, ne yazacağını unutan tarih
kulak kapatma Nuh Nebi feryadına*

*bugün en çok kimin payına düştü
güneşin parıltısı, bilmiyorum
tutduğum insanca bir acı
kirlenmiş saçından sarkan
yaralı bir kuştur gönlüm, Süveyla
olmadı sözüm senden gayrısına*

*getirin, saymaya dökelim heybemizi
çöl kervanı susamışlığı dilimizde
bizde vedaya eştir bir mendil sallamışı
feryadın, hangi dilin özlemidir ey dağ
astığın hangi yağmurun yüküdür
dünya semasına
Yusuf rüyasını gördüm yüzünde, Süveyla*

*çektim tırnaklarımı ete yaslı yerlerinden
mum gibi her gece yakıp durdum kendimi
türküle beni en kutsal sesinle
ey yaşlamlası yüzümün ıslaklığı
uzak, çok uzak bir dağ köyünde
kapkara taşlara çobandır çocukluğum
gel, birlikte üşüyelim, Süveyla*

akşam da inecek birazdan, tekrar
suya inen kuşların kanadında
her âşık boyunca dağa yürür
yokluğun, göğün yüzüdür arayana

acıya asılı ömür ağacında
insan kırıldığınca gülümser, Süveyla
bir elmanın taze kokusudur gönlüm
yağmurların dövdüğü bu dünyada
yazıyı bulan dilsiz Sümerliyim adına

gönlüm, saçından sarkan yaralı kuştur
kimsenin taşlanmış başını taşımayan ırmak
bir damlasını içmeden suyunu akıtan,
dalıyla, yaprağıyla çıplak bir ağaç
rahvan bir attır, mahirdir koşmalara

şimdi lâl zamanı kalbimin ey güvercin!
hangi yalnızlığım sığdırayım seni
cemre değilken kalbimde mevsim
kuyumdan su çek, gönlündeki kervana

sen, yedi yılda açan güle sırsın
vedayı unutmuş dağa ardılsın
feleğin, bilmeden ayna düşürdüğü
suyun berrak yeridir gözlerin, Süveyla

ey kocaman yalnızlık
ey dağları öpmekten yorulan sesim
kim bir çiçekten daha güzel
giyinebilir ki, haydi söyle

*artık ne çıkacak bir dağım var
ne de topuğumla akacak suyum
saçlarımdaki beyazlıktan gayrı
kuş olup konamam omzuna*

*bilmez misin ey kederli zaman
derdi olan güneşten evvel doğar
taze yarayı nasıl sarar anneler
ah, bilen beri gelsin gönlüme.*

MAL BEYANI

LEVENT İTEZ

*Sayayım memur bey, usulden madem
Çift döşek, yorganla, gön'den ibaret
Bir kilim, üç yastık, birde seccadem
Kalamı hanımla, benden ibaret*

*Köyümden çıkmadım, Rabbime şükür
Eylerse gardaşım, eylesin kahır
Asker iken sade, gittiğim şehir
Bir kasaba, bir de Van'dan ibaret*

*Kalayn sıyrılmış, bakırdan tabak
Bir kazan, tencere, iki kil çanak
Soğan doğradığım, bir de kör bıçak
Ash bir uç, bir sap, kından ibaret*

*İki gömleğim var, bana yetiyor
Pantolon daraldı, biraz sıkıyor
Kara kışta gayet, sıcak tutuyor
Sırtımdaki aba, yünden ibaret*

*Bir yaşlı eşek var, bir de palanı
Üç şinik buğdayla, çuval samanı
İlla ki doycak, nefsin kör yanı
Tarhana aşımız, undan ibaret*

*Pedallı araba, bir de pompası
Yar boyu yeşillik, köyiin havası
İki sarı ampul, petrol lambası
Gece aydan, gündüz günden ibaret*

*Kapının önünde bir ağaç, kovuk
Pencere dibinde, ekşice koruk
Sekiz civciviyle, bir ana tavuk
Horozla birlikte, on'dan ibaret*

*Nebatla bezeli, cennet dağımız
Her bi şey tastamam, yoktur yağımız
Düşmanlık bilmeyiz, bizim yağımız
Tilkiye duyulan, kinden ibaret*

*Huyuları değişik, gitmezler düzden
Yedikleri bülüş, tavuktan, kazdan
İki kurdumuz var, sayarsan bizden
Tapusuz evleri, inden ibaret*

*Bizi bildik, haddimizi aşmadık
Hırsa kapılıp da, yola düşmedik
Elli yıldır, hak yolundan şaşmadık
Fikrimiz Türklükle, dinden ibaret*

*Herkesin kendince, değer yargısı
Kabirde zor olur, malın sorgusu
Bir bağlama, bir de hasır örgüsü
Malımız, mülkümüz bundan ibaret*

*.Memur bey varlığım, tastamam budur
Borcum ne kadarsa, şudur de bildir
Kontrol et, kul hakkı, bizlere zuldür
Töremiz mertlikle, şandan ibaret*

KUDRET KASİDESİ

Ö N D E R Ö Z T Ü R K

*Aks-i ruhun pertevinden oldu ifşâ kudretün
Sabr-ı Eyyûb mîvesinden oldu inşâ kudretün*

*Ehl-i diller zümresinden geldi müjde nev-bahâr
Per-perîşân gelmiş evrâk virdi manâ kudretün*

*Nâvek-i gam üzmeüyüp Mecnûn'ı itdi büt-perest
Sende görmüş tahsîlin bilmez mi Leylâ kudretün*

*Evvelîn nâdân-ı ilme sabr göstermiş midür
Tâze findukla bişürmüş tatlı helvâ kudretün*

*Hokka-i lü'lü lebünden halk edilmiş gonçedür
Gül ki dibâcende açsun gül-i rânâ kudretün*

*Hâl-i ruhsârunda afyon keşf ider encâm-ı ışk
Sâyesinde her gice bir şeb-i yeldâ kudretün*

*Dem-be-dem bahr-i Aden'den bahr-i Adn'e mevc urur
Gûyiyâ bir zevrak içre dürr-i yektâ kudretün*

*İmtihân it urefâdan ilminiün hattı nedür
Eşk-i uşşâk gevherinden kul temâşâ kudretün*

*Bezm-i işret içre bir dem eyledük ilm sohbetiñ
Sunmadan sâki-i mest döktürdüi sahbâ kudretün*

*Subha dek durmak nedür bilmez yakardun bâl u per
Şemüine pervâne oldun artı zîrâ kudretün*

*Sor rakibâ sen de bizden o mehabet nerededür
Bir gülistân bahçesiysen toprağunda kudretün*

*Seng-i musallaya kalmaz devr-i meclis birleşür
Pîr-i mugân mug-beçedür karşısında kudretün*

*İtdigüm meyl öyle serhoş itdi cânım nâgehân
Şerhe âciz bir kulum ben anca hatâ kudretün*

*Lutf idersen teşne diller bir kelâmun dinlesün
Gayra belâ dirler ammâ bence bekâ kudretün*

*Hem yalandan hem dolandan hem de öfkeden uzak
Kibr ü fitne iftiradan hem müberrâ kudretün*

*Gâh yüziünden mâh-ı nevler nim-nigâhla cân açar
Penceredür âfitâba perde ayba kudretün*

*Ger diseydün ben için bir cümle kur üç vurgulu
Bir mualla bir musaffa bir muamma kudretün*

*Her gelen destinde ismün kudretünden bahs açur
Zulme gavgâ dostu vefâ gönle ziyâ kudretün*

*Çok muallim gördü gönlüm hep müellemeden beter
Bil kenar-ı Rûm'da yokdur başka edâ kudretün*

*Söylesem tâ subha dek bitmez bu şi'r-i dil-güşâ
Âh bir kerre de bize kılta duâ kudretün*

*Ney'çün odlar dutuşur gönlün evinde Kudretâ
Kendüne virmek dilersin sanki selâ kudretün*

*Çek elün çek etegün ver kendüni deryâlara
Leb-i deryâ itse teşhis niçe deryâ kudretün*

*Kat'-ı ümmîd eyleme şimden gerü zulm-i felek
Bir megestir kim perinden yankılana kudretün*

*Söz biter bir gün döner herkes dutar evin yolun
Yılmaz üstâd şimdiden yüksele 'arşa kudretün*

*Erzurûmî şî'r-i pâkûn pür-nefes Îsâ-veş âh
Öyle bir cân içre sun ki 'arşı sarsa kudretün*

MURAT NEHRİ KADINLARI

BAHAR BARMAN

*Sabırlarını yazgısına aşıl原因 kadınlar
iyi bilirler yalnızlığın kalabalıktan yaratıldığını
kandilsiz gecelerde uğrun uğrun Allah'la konuşmayı
kıvranırlar rüyaların hududunda
kimse bilmez içtikleri zehir mi şarap mı?*

*Murat Nehri sular
kadınların çatlayan dudaklarını
kış damlardaki buz saçakları
heybet dağındaki efsanelerin şahlanışı
tarhana kokan kalabalık yer sofrası
karın yağmura ansızın yakalanması*

*Kış allı pullu bir gelinin avluya çeyiziyle varması
bacalardan tüten göç dumanı
çorapları ıslak öksüz bir çocuk ayağı
çatlak ellerle dikilmiş yünli yorganın üşüyen sıcağı*

*Durmuş bir saattir artık yaşamak son kışın kollarında
çiçekli şalvarlar kalır askıda
Murat bir Yunus gibi ağıt yutar kıynlarında*

*söyle Murat!
Susarak çoğalan kadınlar nasıl sığar bir mezara?*

YOL GAZELİ

ADEM ÇİFTÇİ

(Mefâilün / Mefâilün / Mefâilün / Feilâtün)

Canın içinde bir şikeste varsa nişyana yol tut
Şükür diliyle bitmeyen niyazla Rahman'a yol tut

Gözün görür aşın tüter elin tutar diye şükret
Ruhun özünde varsa bir güzelliğin O'na yol tut

Sabır yolunda seyreden ziyanların olacaktır
Umut içinde dinmeyen meramla Yezdan'a yol tut

Nefis cürümle zulmeder beşer bilir yine eyler
Günah amel edende tevbe et de pişmana yol tut

Gururla şek ve şüphelerle menzilin bulamazsın
Şükür şiirleriyle Hakk'ı ân da Burhan'a yol tut

Zehirle şerle kaynayan kelâmı gayyaya hapsed
Ömür boyunca doğrudan hayırlıdan yana yol tut

Ehil değilse aşk ilinde kimse gezmeyedursun
Hazin hüzüünü sevme şûh neşata şâdana yol tut

Gönül bağmla bir şayeste sevda fermanı tuttur
Nazen yürekle darda zorda aşka hayrana yol tut

Hüzün gününde şevk bulan namerdanın olacaktır
İlim ve hilmle haklı sözle dabbe düşmana yol tut

Gülün solar damın çöker suyun kurursa da sabret
İlaç olan zamanda bul devâyı dermana yol tut

*Zaman geçer de gençliğin bitende gvdeneye hükmet
Elin belinde oldusan da durma yoldaşa yol tut*

*Zarar ziyan tavırla dostu kstrenleri terk et
Kadir bilen hatır gönül sayan oyrana yol tut*

*Ecel gelip de dünyadan ger olursa bu cismin
Hkiim gününde merhamet olan o Sultan'a yol tut*

*Kahr zulümle haklıdan haram kapanlara gl geç
Şu yeryüzünde bulmasan imri smaya yol tut*

*Bahar deminde yandaŐın ve paydaŐın sonu gelmez
Hazan gününde can olan vefl insana yol tut*

*Varın yoğun başında tuttuğun akıl oluversin
Akıllı bir adam isen imna ihsana yol tut*

*Hayır yolunda can revan halinle ihya eden ol
Devir döner ölüm gelir ömür biter buna yol tut*

*Tufanı gördüğün zaman adem olur kamu dem
Salih amel ve takvadan azıkla Allah'a yol tut*

ÖLÜM BİR İHTİMAL DÂHİLİNDEDİR SEVGİLİM!

ALPASLAN AKDAĞ

___gözlerim nemli değil, gözlerim namlu!
___ismet özel

l-
ölüm, bir ihtimal dâhilindedir sevgilim!
okuduğum son kitap bu olabilir
yazdığım son şiirdir
belki bilemem...

taşın bile bir kalbi vardır, bilirsin işte!
toprağa tutunmuş torlak tohumun
yağmurlar taşıyan katman bulutun
ve elleri vardır yalnızlığın
göğsünde incir kuşlarını
emziren süt beyazı elleri
damutır zehrini kılcal damarlarımızdan
damutır
sıtmasal nöbetlerime yersiz ve barbar
çünkü ben
kâbus dolu geceler boyu birazda kırgın
o dehşet karanlık kötürüm çığlıklarım
ve yenilgi mağduru içsel korkularım
yarı ağlamaklı uyanarak ağır
kanamalı deliksiz uykulardan
çakmak taşı kıvılcımlı
gözlerinden öpüyorum
vakitsiz gelen ecel kuşunu
buz kütleli yatağında yine bir mahşer!

ve sonra
gülüşüne
şerh düşülmüş
bir gariip sürgünler

ülkesine savruluyor kanarya kalbim!

ll-

*ölüm, bir ihtimal dâhilindedir sevgilim!
soluduğum son nefes bu olabilir
saklandığım son sığımdır
belki bilemem...*

*verilmiş tüm sözleri unuttur gidersin
dilsiz harflerin heyelan uğultusunda
bir Yusuf olur, kör kuyularda inlersin
hiyanet kapılarından yüz çevirir gibi
can pazarı tufanlardan kurtulur gibi
dikenli tabanların sağalmaz acısıyla
uzak sahra çöllerinde solar gidersin!*

*oysa gözler
budanmış yarınlarına
ağlamalıdır her şeyden evvel!
çünkü durulmaz hiç akarsuyumuz
ki dört bir yanımızdan sızıyorsa kan
an
be
an
çürüyen frengili bir al/çağın
seçilmiş kurbanları olmaktan...*

*bir gazella sekmesinde ve kayıp
yiter gibidir harcanmış ömrüm!
aslan ağzında biçare çırpınışlar!*

ve suskun
ve kehribar
ve leylak kurusu suzinak tanyerlerini
kırıp geçiyorken hunharca böyle
kırıp geçiyorken gün ağartısında
kızıl hançerli
t/onlarca katyuşa
kulaklarımda ecelin tırpan sesleri
kırlangıç gövdesi kor yüreğimden
hırçın nehirlere üstü süzülüp gelen
artexyen umutların küs kırıntısıyla
sana gelsem!
mucizeler bekleyen şu hasta hâlimle
dile gelsem!
cinnet geçiren bir meczup gibi birden
çağıldayan yüzünü kadife atlasında
gümrah tomurcuklar açar mı al kiraz
ve sunar mı ak südümlü taze baharda
göğün ol merhamet pınarları, kardeş!
bilki ölüm
yeni gedikler açıyor körpe bedenlerimizde!
ve kanlı postallarıyla seğirten kurt sürüleri
tuz basıyor
s/açılmış
yaramıza
sevgilim!

GÖNLÜMÜZÜN GÜL DEMİDİR ŞİİR

CELALETTİN KURT

Yelelerine tutunarak gelirsin beyzalı bir atın
Yürek ülkesinden gül yüzlü iklimler getirirsin
İçirirsin kelimeler şerbetini lal olan dillerimize
Atlar gidersin geri, kavil kavil mısraların diliyle
Elinde gülle, bir mendille sevginin memleketine
Ferhat'ın küllüğüyle tüneller delersin karnı aç
Dirilirsin âşıkların, mâşukların yüreklerinde

Bir türkü olursun kimi zaman Kerem ayaklı
Müstezat bir ezgide sevgiler içeri söylenirsin
Kimi zaman sultanîyegâh bir şarkının koynunda
Suzidil bir sesle, nağme nağme gizlenirsin
Kadim bir sezgi olur, kalplere çaldığın maya
At sürse de kör şeytanla kimi zaman kelimelerin
Bilirim ki sürur sürur sevdalandığın kalplerde
Harf harf, kelime kelime aşkla eylenirsin

Dokunduğunda kalbe, ipek seslerinle ince
Bir nakış gibi işlenirsin, kâğıtlara nazenince
Ahşap bir konağın ak cumbalı estetiğinde
Bir nakkaş bıçağının ince uçlu naifliğiyle
Görüciye çıkarısın, usta elinden yazılınca şöyle
Aşkla ses verirsin, saçların omuzlarından dökülür
Dokunursun âşıkların tezenelerine, tellerine

Bir dem hikmettir, bir sūfînin nefesince kelâmın
Aydınlıktır ayak ritmin, kem sözlere bürünmeyince
Derildiysen memleket çiçeklerinin kokularıyla
Kapılar aralarsın, uzaklara pervazların, pencerelerinle
Maveraya bir avuç yürek yollarsın, müjdeler beklersin
Diriliş türküleri söylersin, gelirse müjdelerin ötelere
Züleyha'ca yanarsın, avaz avaz söylenirsin Kerem'ce

Kıvrırsın kıvrım kıvrım, sancıların tutar derûnî
Derlenir acıların, hüzüinlerin, sevinçlerin birlikte
Vakti gelir, nihayet çığlık çığlığa bir kutlu doğum
Şehrayinler yaparsın, her doğumun ardından gül şölen
Sevgini, şefkatini sunarsın evlâdına kanat kanat pür telaş
Ölüyorum sansan da kıvrım kıvrım doğum sancılarınla
Aydın on dördü gibi geleninle, dirilirsin 'ay şafağı çok çiçek'

Sevgi atlarını koşturursun, delice kuşlarını yele yele
Yürek coğrafyanda sevdanı tırısra kaldırır, coşturursun
Sevgi de yorulur dense de sevda sende yorulmaz
Bir bala ceylan tazeliğinde, sevgi sende dipdirdir
Berîdir kadim sevdaların tahtı, yüreğinin şehrine
Ve ne zaman buluşursa kara topraklarla âşıklar
Yalnız o zaman yorulur, durulur sende kelimeler

Lâl bir sevda parıltısıdır sevgiler atlasında aydınlık
Işıklar saçar fasl-ı baharda gönüller, dem bu dem
Hüznün fasılları yoksa, görünüür öteley ötesi mavera
Beraber içilir sevgiler, sevdalar orada aşk tasından
Geçilir gül faslına, muştularla beşinci mevsim başlar
Taşlar şeytanın mahzenlerini şüirin erleri ebâbillerle
Sunulur bir gül muştusu, bir gül türküsü, kapandır yaralar

Özgürsün, ne şaha baş eğersin ne taca, ne tahta
El öpmezsin, kıyamdasın elif gibi, el öptürürsün
Hançeren kısılsa, haramiler baskın yapar yurduna
Burçlarını iyi gözle, surlarını sağlam kur gönül kalenin
Haramiler girmesin gül nakışlı kapılarından müraice
Sen dik dur elif gibi kıyamda, eğilme sakın ha sakın
Olursan bir başına aşk ordusu, aşktan yarınlar görürsün

*Tam hedeften vurursun, ölümcül yaralar açarsın
Eşkiyanın, mürainin inci mercan tacına, tahtına
Tiranına, kralına, şahına baş eğmezsın dünyanın
Mazlumların, mahzunların olursun her dem yareni
Kurşun kurşun onulmaz yaraları sarar, sarmalarsın
Kaparsın sevgiyle, şefkatle, yufka yürek merhametle
Bengisuyla yıkarsın; acıların gözyaşlarını silersin*

Berceste

İçimizde dem bu dem, kelâm kelâm demlenirsin şiir

TAZARRÛ

MUSTAFA SADE

*Îlâhî! Sana ayan; cismim derde müptelâ
Lütfün ile çözülsün göğsümdeki labirent
Beytinin gölgesinde avuç açtı bu gedâ
Menzile ulaştırmaz güzergâhındaki bend
Rahmetinden bir nebze damut gönül kutuma
Gözyaşım çılgık olsun keşmekeş sükûtuma
Nefesim nefsiime yük, nefsim ruhuma kement
Lütfün ile çözülsün göğsümdeki labirent...*

*Ey benim yoklarımı var etmeye muktedir!
Yitirdim varlığımı puslu, kırık aynada
Gül kokulu sabahlar ruhumda bir ukdedir
Kimsesizim, naçârım, münkesirim dünyada
Katransı heyulalar içimde, en derinde
Nefessiz bir ölüyüm bu dünya mahşerinde
Ömür çöl fırtınası savrulurum sahrada
Yitirdim varlığımı puslu, kırık aynada...*

*Zamansız dökülüyor zamana kum saatim
Her soluk, soluğumda cehennem inîfâli
Arzın kor dehlizinde g'öksüzdür beraatim
Bilirsin heybemdeki mükedderi, melâli
Usum buz ve kırağı hayallerim üşüyor
Afâkım vehm içinde vahama çöl düşüyor
Eldeki yitik zaman hüznümün en helâli
Her soluk, soluğumda cehennem inîfâli...*

*Ey dipsiz sütunlarla arşa gem vuran kudret!
Sürgün vermeden dalım çığ düşer baharıma
“Ya mukallibel kulûb” Medet El-Kaviyy medet!
Asumandan bir nebze çiy düşsün buharıma
Cürmümün fırtınası yıkmadan surlarımı
Bir melek tayin eyle sağdır kusurlarımı
Tomurcuklar bahşeyle bahçemdeki hârıma
Sürgün vermeden dalım çığ düşer baharıma...*

*Kesif karanlıklara teyellenmiş ışığım
Zifir içinde tutsak göğsümdeki lemâat
İlahi! Çözdür beni, kendimle karışığım
Mağrur uçurumlardan düşüyorum her saat
Ay silik, güneş ölgün, zindandayım, dardayım
Ya Rab! Yusuf'un gibi d'ipsiz kuyulardayım...
Heyhat! Harap, muğlak, kof, işlediğim her tâat
Zifir içinde tutsak göğsümdeki lemâat.*

*Ey âleme sığmazken kalplere sığan Mavlâ!
Diz çöktüm, gönül büktüm mukaddes bargâhında
Rızanla girdiğim sin dünya köşkünden evlâ
Affm ile muştula g'özüm kiblegâhında...
Çek çıkar yüreğimi bu hırpani hevâdan
Şerha şerha ruhumu çek çıkar masivâdan!
Zalim nefsi râm eyle sırr-ı rızâ râhında
Diz çöktüm, gönül büktüm mukaddes bargâhında...*

AŞK KONUŞMALARI

N İ Z A M M E T T İ N Y A R B A

Ferhad

-Ferhad'ı gördüm
içini kazıyordu
ne vardı içinde senin
biraz dağ
biraz küll
bir de bıçakları kesen gözyaşı
aşkta konuşan değil susan bulur
? ve ölüir Ferhad iki harf arasında ?

Şirin

-Ferhad ölünce Şirin
Şirin ölünce Ferhad
hangi ölüm
hangi aşk
içime bir dağ yontacak
Ferhad'm elinde ? (elif)
Şirinin elinde ? (he)
Ferhad'm gözlerinden
bıraktı Şirin kendini hiçliğe
o gün büyük bir fırtına çıktı
şehri yılanlar bastı
oluk oluk ölüm aktı çeşmelerden
sustu dağlar sustu tutuşan göz
Ferhad'm elinde? (elif)in
sekiçten yalnızlığı kaldı

HİCRET

ANIL CAN UĞUZ

*Evhamlı sözlerimde bir garip rüya rengiydi ölüm
ıskarta ellerle ördüğüm cümlelerin sanrsı
ağır ağır soyuldu da sanki son uykum
-herhangi bir şeyden soyuldu, bilmiyorum-
siğil dolu ellerim sarmalarken kuytuğu
uzun, upuzun dağlardan çıkıp geldim hep
sessizlik yalayıp geçiyordu o zor yolu*

*ve belki anne sözü bir tembih takılmıştı aklıma
azamet niyetine de bin bir türlü soru
rüyanın gerçeği dağlarda aynaydı
-diğer yanı şüphesiz uçurum-
ve zerrelere arasında ben
sarsılıp hırpalanmış bir ulak
yahut iki kere susmuş uslu bir yorgunluktu*

*unutulmuş bir şarkı hüznü yahut eşi olmayan eldiven
ve kayıp bir anahtar ki hep ters yöne döner
zaman yitik bir sırnaşmadır hayata
-geçer gider, geçer gider-
ve kocaman taşlar vızır vızırken yavan göğün altında
sebebimin kan naklini büyütür
papirüs kokusu ve kupkuru deriler*

*gölgeler kıvrılıp yanıma uzansın sonra
caymış bir haymatlos sarsın mağaramı
içimde bir parça güneş gören meydanların sancısı
-dışında canhıraş bir telaş-
ve iç içe sözler ve ak bir güvercin baş ucumda
işkillenin sonra da benden görmek gibi rüyada
yol soranların kör olduğunu*

niyetlerim yerinden etmiş zaafı cımbız işçiliğiyle
ve yarın sanki şevkimi kırıp alçıya alacaklar
ahlatlar göverecek yamalı bir boşlukta
-çöl, denizi görecektir düşünde-
ve sanki istemenin aklında duracağız laf yetiştirip saksımızda
ve yağmurda ayna taşıyan kuşlar ışık ışık yanarken
dört bir yandan bağırarak madde

gecenin peygamber mührü sırtımızda
ziül ve karnımızda büyüyen gül elleyecek sabrımızı
ağız tadının kuşattığı uzak bir ferahlık bahçesinde
-çağırarak sabahı koşu koşu gelecek-
talan talan sarsılacak sonra gök
tenhalar kenarından yırtılacak o vakit biraz
ve battal bir gayrette dolanacak örümcek

yüz yüzeyken ve dal çıtırtısıyla irkilirken kum rengi karanlık
eşyanın kalbini kırıp tespah tespah
dağılacak oracığa cıva gibi ağır
-zamlı bir yol çökecek bir yerlerde-
uykudan uyanmış gibi mahmur ve sersem
ve kefilim de yok zaten soluk benizlerle toplanan lekeden
bir parça temizlik istesem

iki kere sustum zerrelere arasında
ve küll ve simya ve birden esmerleşmek
bana nefes veren kör soluğumun harında
-felekler yandı ve duruldu inşirah-
göründüm dağların ötesinden ve üstüme aldım
yeryüzünün bütün incinmesini ve gördüm:
büyürken gecenin ortasında ilmekler
evhamlı sözlerimde bir garip rüya rengiydi örtüdüğüm

İSMİYLE MÜSEMMA

MURAT TAPAR

Müsemma,
Burada çiçeklerden önce açar umutlar
Ve her aralık bir yel dokunur eşiklere
Kristal tozlarını silkelerken göğün halısı
Bir rüya yürür mavisini yitik beşiklere

Müsemma,
Sitar bakışla iraksın
Suskun Kâbe'mi ebabillerin gagasına kim bıraksın?
Kanatların yok benim bulutları sevmem
Mavisini yitirmiş nehirler gibi asma yüzünü
Kuru toprağın sinesine kim sürdü hüznünü?

Müsemma,
Çılgık düşen haritama kara duman ulaşır
Yetim bakışların nemli asûman taşır
Kabarır kirpiklerimde puslu denizim
Çapa tutmayan yarmlara sor bakayım
Hangi yalan için gemileri yakayım?

Müsemma,
Sessizlik tutar ellerimden
Bakışına sığmayan bu göç mevsiminden
Bilirim bu yitklik nicedir bana Asya
Bilirim bu hıçırıklı gülcüğe bana has ya

Müsemma,
Yüreğimde süzülen martılar suskun
Kırgın dallar değişiyor gözyaşıma
Gözümün unuttuğu yerde bir şehir uyuyor
Ruhum ayna kırığıyla çiziyor kendini
Eksik harufatla kim yıkacak bendini?

Müsemma,
Sustu Endülüis işte yorgun Padul Tepesi
Kan ve kemik sofrası, dünya sırmalı tepsi
Biri benim ve lekeli hepsi

Müsemma,
Şimdi kendi denizimi biriktiriyorum
Kendi yakamozumda görürüm suretimi
Balıklardan dilendim Deccal aynasını
Batıklardan topladım suretimi
Düşlerim ekmek ve yosun kokuyor
Hangi acının çengeline takıldı hitabım
Aykırı bir sanrıya mı teslim kitabım?

Müsemma,
Sen susarsan bizi kim anlar?
Zulüm vaktinde “O” anlar
Bizi kan kokan toprak anlar
İnan bir hicretlik Mekke anlar
Arakan da anlar, Filistin de anlar
İsli kandillerde kaç gözyaşı yakayım?
Lam burcuna kaç vuslat takayım?

Müsemma
Bu mu beklediğin ecel vakti?
Kimdi yapan ucube gölgelerle akdi?
Bak çırpınışlarım yalnızlık ötesi
Şimdi susarsak, ya ötesi?

Müsemma,
Yorgun mecazlar beslenir soluğundan
Şehla sürgününde sevinçler
Gördüğün her şey sana dair
Herkes bakar her şey belirir
Bilmezsin yer altında bir dünya delirir
Aralandıkça sis perdesi görürsün
Sen her gün başkasında ölürsün

Müsemma,
Mazinin uğultusunu sa(yı)kladım
Zaman ahrazlaştı soframda
Yarına nirân bir azık s/akladım
Paslı niyaz korkusunda sadağım
Ben İsmail'de beri adağım
İsterim ufukta solmasın inkilâb
Sen ki düş tamircisi?
Sen ki ten ipine asılan nefsim
Neden sustu intifada sesim?

Müsemma,
Şimdi uçarken içimde mavi kelebekler
Bilirsin her mezar sahibini bekler
Oysa bin yıl önce susmuştu Kısra
Ezeline evvelinden önce kavuşur
Kavuşur, mim bakışlı bebekler

Müsemma,
Ey Ruh-u revan!
Hemze şahit sabaha
Cana belendi umutlarımız
Gaflerin dişlerine fırlatıldı

Yokluk sevdi bizi, gariplik yurdu kundakladı
Şimdi eksik imlalı söylemlerle kim nameci?
Kaç şehir büyüdü içimizde, böyle mülteci?

Müsemma,
Feyzimin esasına nem düştü
Bülbül demine gam düştü
Ah! Ki cüceler deve güliştü
İltica kelimeler viran satıldı
Yaramın merhemine güman katıldı
Ney küstü, kudüm isyanda, cezbe sustu
İs mürekkebi nişyanını z/amansız kustu
Zulmün ağzı kalabalıklaştı
Nicedir yatırlara yüzümü yıktım
Ömür aynamda küllendi sarayım
Umuda diktiğin putlara mı hesap sorayım?
İnkâr sarayında kaç basamak çıkayım?

Müsemma,
Cümlelerin başına kurulan darağacı
Kurt döken beynimde her günüm ayrı acı
Haritamın her tarafı kendine yabancı

Müsemma,
Şimdi gaflet yatağında derin uykuya kaçarsın
Hangi mevsimin kollarında gözünü açarsın?
Mademki inkılâbın ufkunda nihânsın
Ateşin sıtmaya tutulduğu çağında
Heyhat! Kim senin bahtına yansın?

Müsemma,
Düştüğün yerden kalk ayağa
Yetmez mi sana
“La tahzen innallahe meana”

GÜNEŞ KİTABI'NDAN BİR SAYFA

HAMDİ TOPÇUOĞLU

*Kalk, dedi,
Işık kanatlı bebek.
Bir elinde itiraflar kitabı,
Ötekinde mürekkebi günahların.
Sinagoglar dolusu mezmur,
Katedraller dolusu arya,
Camiler dolusu ilahi
Ve dingin ayaklarının hikâyesi
Bir pagoda duvarında Buda'nın.
Elbette şairim,
Önsezisiyim aysız gecelerin
Ve suskun volkanların ayartıcısı
Okunmuş ve okunacak
Tek ebedî kitabı ben bilirim:*

*Güneş Kitabı, İnsan suresi, sayfa 2000
“Yağmur yılları, buz yıllarına dönüşür;
Kurur çatlarken tohum,
Kalplere kilit vurdukça insan.”*

*Şömine karşısında
Rahat mı rahat bir adam
Koltuğuna gömülmüş
Gece yarısı haberlerini dinliyordu:
Borsa, kredi, altın
dolar, faiz, kriz...
Mağrip'ten Maşrik'a
Sam yelleri esiyordu
Bağdat Basra yolları
atom santralleri,
zirveler bilmem kimle kimin...
Yas tutarken analar,
Yeni oğullar cepheye gidiyordu.*

Güneş Kitabı, İnsan suresi, sayfa 2000
“Duvar ki mülkiyet belgesidir;
Korurken insandan
Tutsak eyler kendine insanı”

Son haber açlık üstüneydi.
Afrika’da, Uzak Asya’da
Binlerce çocuk,
Bir lokma aşı
Ve bir yudum suya muhtaç,
Kefensiz gömülüyordu.
Birden açlığını anımsadı adam,
Doğrulup koltuğundan,
Şarapta bekletilmiş
Biftek istedi aşçısından.
Dokunup tuşlara
Çekildi dünyasına
İlk lokmasını atarken ağzına
Üç kez “çok şükür!” dedi tanrısına.

Güneş Kitabı, İnsan suresi, sayfa 2000
“(Oysa) biz onların göz bebeklerini
Kendini görmeyip
Başkasını gören yap(mış)tık.”

Şiir, evvel zamandaydı diyorum
Mitti, efsaneydi, masaldı
Saksıda Afrika menekşeleri
Akvaryumda balık, kafeste kuş
Şam fıstığı, Şiraz gülü,
İnsan olmaya şunun şurasında
Kaç güneş yılı var?

SENSİZLİĞİN AĞIR BOŞLUĞU

YAŞAR BAYAR

/ellerim, bir bozkır sagu'su: "bir sırda; çaldı kapıyı gitti" diyor.../

*Gecenin rahmine üflenen eflâtun yollardan yürüyorum
Bir semenderin güz ışıkları sızıyor ayaklarımın ucuna
Ezilmiş harflerimden savruluyor ayrılığın tirşe kemikleri
Dibe vurmuş bir ceset taşıyorum yırtılan göğün altında
Delili yok, biliyorum inanmayacaksın sayıklamalarım*

*Gün battı, dağıldı billur âyîne. Üstüme kapandı kapılar
Kimsem yok, çöl ve salâ sesinden başka hiç kimsem*

*Adm, peçesi düşmüş irsî yaralar açıyor sadrımda hâlâ
Tuza yatırdım, ağıyla ovdum; su kurudu, ateş söndü
İğdiş edilmiş yabanıl sadakatimle kazıdım sancılarımı
Geçidim yok kendimden önce, otağım yıkıldı sandım
Süklüm püklüm, budala bir tutar aradım bulamadım*

*Sus deme bana yoruldum ten yükünden, gel al emânetini
İçimi ölç bak, bir çakıl taşıyım hâlâ; bedenim med vakti*

*Yedi kat göğün yetimiydin göğsümde, senden razıydım
Koparılıp atılan lekeli bir nergise döndü yüzümün rengi
Geldiğim başıboş gök, gündoğusundan kuşlar da gittiler
Yalnızca vahşi bir uğultu rüzgârda, ot büürümüş bostanı
Dağıldı o eski yapı; nahif sâfiyet, yabanî bir yara artık*

*Nereye böyle, nereye böyle kanatlandın, ateş ülkesine mi
Güz cesetlerinin kokusu geliyor, cesetlerin olduğu yere mi*

*İnzârın kahryla büyütüyorum içimde bıraktığın çukuru
Önümde zifir şose, omuzumda külünk. Menzirim kayıp
Şu uzayıp giden yol, kemiklerimle döşendi gel gör beni
Rüzgâr son defa esti, son defa yaladı ölüm kirpiklerimi
Belleğin o loş pervazında kalbim dikenli beddua şimdi*

*Dur, hâlâ seni söylüyor taşıdığım nar lekeli, kör ayna
Dur, ot bile bitmiyor gittiğin yolda, böyle sessiz, nereye*

*Bir mümkün sinmişti içime bütün sökükleleriyle uğultulu
Ne var ki bir hayâlmış anladım, kemik renkli bir hayâl
Sar'alı bir hafakan, eylül îmâsı, solgun gün batımıymış
Yıldızlar kayar gecenin eteklerinden, lâl bir o kadar sağır
Göğsümün kafesinde kanat çırpan ruhsatsız bir velvele*

*Sus, mehil doldu mor korularda. Yenik düştü cür'etim
Tevâtür; hep ufkumda dönen bir sungur gibi sınıyor beni*

*Rüzgâr son defa esti, son defa yaladı ölüm kirpiklerimi
Göç etti elimden kırçıl sabrım, güneşsiz, çorak o sîmli edâ
Tükendi solukları gececi arduçların; terkimde kara örümcek
Bozkır bitiyor ve başlıyor dağlar, acı başlıyor; kurudu dilim
Gel sen kapa gözlerimi; sensiz zifir bildim geçen yılları*

*Soru sorma bana, bir fitil arıyorum içimdeki lambaya
Bağışla! Bazı zamanlar unutuyorum, yola uzun bakmayı*

*Göğsüme sığmayan şu mülteci yükümü âh bilebilsen bir
Sökük ve dikiş izleri var tenimde, belleğimde, ruhumda
Söndü ışığım senden sonra, yangınlar devrildi üzerime
Yüzüm kül lekesi, dilim pas tutmuş ne desem ehven kalır
Çözüldü dizlerim. Batık adasındayım yıkık mevsimlerin*

Sen yine de bu soğuk, bu yaban çâresizliğimi hor görme
Kalışımı bağışla. Parmaklarının dalgın hâline inandır beni
Omuzlarımdan sarkıyor tütmeyen ocak, boşalan isli kandil
Mahzun kaldım elimi sürdüğüm her azgın diken tortusunda
Neye dokunsam akşam oluyor, esirgemiyor zehrini sarmaşık
Göz çukurlarımdan fişkırtıyor mürekkebin eczası, sancı ve sızı
Sahi sormadım sana: yakanda nevrüza açılan güller soldu mu

Sıradağlar büyümedi mi içinde, yaprak dökmedi mi takvimler
Üşümedin mi baskın yemiş şehirler gibi üşümedin mi hiç

İşte yolların sonundayım. Şimdi ellerimde mor kelebek ölüleri
Kırılan günün memnu' parçalarını topluyorum sarı köşelerde
Sökemedim çadırımı, burada kaldım. Kül hâlâ sıcak, izler taze
Bozkırın örselenmiş diliyle ve arsızca dayandım cümle kapına
Tıpkı o ketûm kalbi göğsümden çıkarıp sana verdiğim gibi

Gel artık, kaldır şu hurûfât enkazını dilimin mağarasından
Göğsümün derininde sana ait bir damar büyümetedir hâlâ

HAYALLER RIHTIMI

A H M E T Z İ Y A K A H R A M A N

*Hayaller rıhtımında bir akşamüstü
Boğulurken ufukta bir güneş
Usulca el verir gün geceye
Gece ki avuçlarımızda ateş*

*Hayaller rıhtımında malihülyamız
Mavi rüyalar taşırır gözlerimizden
Minare minare damlarınız geceye
Gece ki, avuçlarımızda ateş
Gece ki, ummana eş*

*Mevsimler tarih düşer, biz solarız
Ufka düşsek bir acı rüzgâr soluruz
Bir renk görürüz, kekremsi
Bir de ölgün sulara boğulan
Mor bir güneş, akşam vakti*

*Üzerimizde izbe umutlar
Yorgun saatler ve bekleşen su
Kulaçlayarak zamanı hınçla
Doluşuruz ümidin emin sahiline
Gözlerimizde yangınlanan inançla*

*Şen gölgeler uzar peşimiz sıra
Aydınlığıyla vefâ mahyalarının
Huzur vakti hayra yorar bizi
Yankısı dumanlanan bir gül izi
Bir iz ki, beş vakit sızlatır genzimizi*

*Hayaller rıhtımında yüreklerimiz
Tenha dualar sayıklar hesapsızca
Yıldız yıldız savruluruz geceye
Gece ki, avuçlarımızda su
Gece ki, bin şerre pususu*

ŞİİR-İ SEYR/ÂNİ

Z İ Y A Ü Ç E R

*Tatlı rüyâlardan sonsuz melâle
Âşık-ı sâdıkm seyrânıdır bu
Girer hâlden hâle sığmaz hayâle
Maşrıktan mağribi seyr ânıdır bu*

*Nakş-ı hayâl imiş kimi ezelden
Âşık libasını giydim tez elden
Güzelliği öte gördüm güzelden
Sıfat-ı sânînin hayrânıdır bu*

*Sıfatım noksandır gözlerim âmâ
Gaye gark olmaksı erdım tamâma
Zuhûr eyler cânan gönül semâma
Nazar perdesinin nîrânıdır bu*

*Rûhum niyâz eder tenden âzâde
Ne makam ne mevki ismi üftâde
Nağmesi asılı kalmış güftede
Kelâm-ı kâmilin vîrânıdır bu*

*Sîne-i pâkin pak İllâ Hakk diyen
İflah olmaz dû cihanda hak yiyen
Bir dikili taştır Ebrârî pâyen
Her fâni yolcunun yârânıdır bu*

ETEKLERİ ÖMÜRLERİNDEN UZUN

LEYLA ASAN

*Arkasından itilip hayata kapaklanan
Uykuları rüyalarından kısa
Etekleri ömürlerinden uzun kız çocukları...
Gözyaşı kıvamında akan bir nehirde
Daha, dirençli yazgılarını yıkayacaklardı
Üstünde gamzeleri duran körpecik elleriyle.
Şeker kamışından bir düdük yapıp
İyi bir çoban gibi çalacaklardı
Eğreti bir çocuk şarkısını.
On fasulyeden yaptığı abaküsü bırakıp
Yine parmaklarıyla sayacaktı yaşını.
Eğer her gün biraz daha kararan
Koca ağızlı bir gökyüzünün altında
Etekleri ömürlerine dolanmasaydı.
O etekler ki ömürlerinden uzun
O uykular ki rüyalarından kısa olmasaydı...*

YANDI

RECEP SEVİNÇ

*Sen yoksun ya sinemde âteşi hicrân yandı
Kuşattı her zerremi ardından bu cân yandı*

*Yanarken üşümektir bilmem nasıl yangın bu
Şu yangında göğümü kaplayan dumân yandı*

*Sarsıldı rûy-i zemin kırıldı bin yerinden
Ölüm sessizliğinde âhir-i zamân yandı*

*Belde belde her şehir kavruldu birer birer
Yayıldı tüm âleme âlem-i cihân yandı*

*Sensiz acılar yağmur her kalp kulbe-i hüzüin
Her zerre alev aldı her bir şey o ân yandı*

*Lisanlar sükût etti dile geldi gözyaşı
Gözyaşlar yağmur oldu düştüğü mekân yandı*

*Hissettik yetimliği hissettik sensizlikte
Kimsesiz beldelerde diyâr yandı hân yandı*

*Sen yaktun biz yetimdik boynumuz bükiik kaldı
Yandı Irak Filistin Doğu Türkistân yandı*

*Her beldede sensizlik alev alev yükseldi
Yemen Mısır kavruldu sonra Arakân yandı*

*Yeryüzü susuz kaldı kuruyan kalpler gibi
Böylesi intizarda arz u âsumân yandı*

*İşgal edildi kalpler ve sonra tüm beldeler
İfsat oldu zihinler ardından izân yandı*

*Geciktikçe gecikti beklenen güzel günler
Bekleyişler içinde yaz yandı hazân yandı*

*Her mevsim zemheridir baharlar uzak düştü
Çiçekler öldü bir bir ardından elvân yandı*

*Yeşermedi toprakta ekilen şu tohumlar
Kurumaya yüz tutmuş nâzenin fidân yandı*

*Kurudu bahçelerde kurudu karanfiller
Kuru yaprak içinde âh eden bağbân yandı*

*Yaprak yaprak döküldü kurudu tüm çiçekler
Güller mâteme durdu sonra gülistân yandı*

*Bir intizar içinde milyonlar hep yetimce
Sensizlik ikliminde binlerce civân yandı*

*Göğe yükseldi âhlar feryatlar ve figânlar
Bitap düştü gönüller hem âh u figân yandı*

*Seni yazdı her kalem her lisân seni andı
İsmi ni nağme nağme haykıran ozân yandı*

HANCI

ÖNDER ERYILMAZ

Gönül peymanesine alev kor öldürürsün
Küpünde payımıza hüznün mü var be hancı?
Yandım dedikçe daha gam, tasa doldurursun
Bulduğum son neşede gözün mü var be hancı?

Gökten düştüm bu akşam, bin parçayım hüzünden
Göz göz oldu ciğerim bir vefasız yüzünden
Kaynar şu koca cihan o fitnenin gözünden
Senin de peymanede köziün mü var be hancı?

Yıldızlar yağsın bugün, dertlendikçe göğe bak
Ah ettikçe şanıma sen İskender diye bak
Şu cur'adan ölürsem ne güzel hediye bak
Ab-ı hayat bulmaya izin mi var be hancı?

Dehler yürek atını yol alırım engine
Şahnameler dayanmaz içerimin cengine
Boyanır kandan cihan hicabımın rengine
Bu ahvale diyecek sözün mü var be hancı?

Yolum gamla örülmüş, ufkumda ateş dağı
Bin başlı ejderhadan fırkat amansız yağdı
Kendi gelmez gamzesi hançeremde bıçağı
Senin de böyle bitmez sızın mı var be hancı?

Garip Önder kandıkça muhabbetin tasına
Söyler hicap telinden, eren yok manasına
Gamhanede ölenin kimse gelmez yasına
Doldursana öleyim nazın mı var be hancı?

SERBEST RADİKALLER

M U S T A F A D A Ğ

Bazen babam ölüyor birkaç yıl öncesinden
Bazen çocukluğumu kiraya veriyorum
Kendime bir aynanın karşısından bakmak
Çapraz duruş sınırı gözlemeye
Bir devlet sırrını gizlemeye benziyor
Asker uğurlaması düğün karşılması
Ve bunun gibi diğer bütün inanmışlıklar
Beni fikrim üzerinde söz sahibi yapıyor
Beni Anadolu'nun suyu ile yoğuruyor da
Zamanın içime bir ırmak gibi dökülüştünü anlatamıyorum.
Zaten memlekete su gelse her yer üzüm bağı olur
Su gelse de toprağında üzüm bağları doludur
Yine de fındık ve pamuk işçilerinin kederini
Bir yetimin kazanında daha iyi tanyorum
Nerde ırgatların çadır kurduğunu görsem
Çivisini yüreğim çakmış santıyorum

Üzüliyorum müteessir oluyorum esef duyuyorum
İnsanın yerleşik hayata geçmesine anlam veremiyorum
Kahroluyorum kahkaha atıyorum kravat takıyorum
Kalbim ile aklım arasındaki incelmış ipe tutunup
Kazada can vermiş çocuklarla karşıdan karşıya geçiyorum.
Sen beş de, ben on diyeyim, o yirmi desin
Sen sırat de, ben ah diyeyim, o her ikisi de
Yine de ar damarının çatladığı yerlerden
Çiçekler yetiştirmeyi ümit ediyorum
Her ne kadar yol, su ve elektrik karşılığı
Karanlığa teslim edilse de
On üç kıvılcım saçan ışık
En başta annemin elinden tutup
Mektebe yazdırmayı düşünüyorum

Belki rızık kapılarının sevgiyle açıldığına ikna olsa
Saatini aşka kurardı Müslüm oğlu Hasan
Başka bir pencereden bakardı hayata
Bazı pencerelerin içeriye baktığını anlamadan
O zaman bıyığı terlemiş delikanlıların
Gözlerinin içine gururla bakardım
Gelinlik çağındaki nazlı kızların çeyizlerine
Porselen takımı haysiyetler sunardım
Diken üstündeki annelerin tedirginliğine
Belaları def edecek kurbanlıklar kıyardım
Kırgın ve fakat suskun babaların çizgilerine
Selamete ulaştıracak levhalar koyardım
O zaman saçlarımı usulünce tarar
Parka götürürdüm çocuk aklı sevinçlerimi
Velev ki elimden gelecek olsa
Vicdanımı gökyüzü mavisine boyardım

Otobüslerden iniyorum, trenlere biniyorum
Durakların esrarına uygun sigaralar yakıyorum
Terminallerin çarşı-pazar kısımlarında
Babamın sararmış bıyıklarına uygun hıçkırıklar bakıyorum
Defteri kitabı elinden alınmış çocukların hatırına
Hayata alınganlık yapmayı bırakıyorum
Zira çocuklar annelerinin derin yarasıdır
Çocuklar, annelerinin saçlarına sürdükleri
Aklarını gizleyen kızıl kmasıdır
Yoksa bu rutubetli acıyı kanımla açıklardım
Ölüme, evlat acısını tatmış annelerin
Puslu ve dalgın gözüyle bakardım
Böylece kızların kuşağını doğmamış çocukları bağlardı
Annem, kendisini elinden tutup
Mektebe yazdırmak istediğimi bilse
Elindeki nakışı yaralarıyla süsler
Büyük ihtimalle hiç düşünmeden ağlardı

*Ben o vakit muhakkak bir radyoyu tamire koyulurdum
Akşam haberlerine kulak kesilince
İki nokta üst üste
Kan davaları, savaşlar ve asgari ücret haberleriyle
Annemin yüzünü buruk bir tebessüm ile karşılar
İçimin boşluklarını umudun erzağı ile doyururdum
Mitingler, protestolar, gösteri yürüyüşleri,
Fişlemeler, polis kayıtları,
Mahkeme tutanaklarının gölgesinde
Sanat için değil de
Yükümü azaltmak için soyunurdum*

*İsterdim ki beni istasyonlardan uğurla yahut karşıla
Bavulum yoksa da omuz ver umuduma
Bir battaniyeye saracak kadar mülkiyetim olmasa da
Beni onarmaya çalış, işe koyul, beni özenle sakla
Çünkü içimde ülkemin insanlarını ve seni taşıyorum
İnsaf et, kalbine yönel, beni biraz olsun anla
Sanki bütün mazlum milletlerin kaderini yaşıyorum.*

SANA DAİR

YUNUS KARA

*Gittiğın her yerde peşindeyim yâr,
Ben seni gönlüme sıla bilmışim.
Sensizlik çağını sorma ne olur
Senden ötesini çile bilmışim.
Gittiğın her yerde peşindeyim yâr.*

*Kabul et bendeni gönül gölgene,
Cana mihnet olmaz cananın yükü.
Belkız'dan yadigâr hayâl ülkene,
İstersen çilemden bir kafes doku,
Kabul et bendeni gönül gölgene.*

*Sır değildi şu gönlümün işleri,
Bir sen varsın bu sevdadan bî-haber.
Kirpiğimde belediğım düşleri,
Gerçeğe nakşedip saldım beraber.
Sır değildi şu gönlümün işleri.*

*Başımı koysam da ayın dizine,
İçimden her lâhza bin hüüzün geçer.
Güvenmem hicranın sessizliğine,
Ya adın duyulur, ya söziün geçer.
Başımı koysam da ayın dizine.*

*Beyhude gönlümün çırpınışları;
Ahlat-ı erba'da artık sevda yok.
Dönmesin başımda devlet kuşları;
Kaderden talihten bana fayda yok.
Beyhude gönlümün çırpınışları.*

*Gözlerin mi yıkan hisarlarımı?
Kaç ordu tükettim kirpiklerinde?
Aşkın mucidinden miras varımı,*

*Tarumar eyledin ak ellerinde;
Gözlerin mi yıkan hisarlarımı?*

*O gözler ki bir gün elin olursa,
Bir daha sinemi yakar mı söyle?
Bir bahtı güzele gelin olursa,
Bana böyle mahzun bakar mı söyle?
O gözler ki bir gün elin olursa.*

*Bana ne bülbülün güle aşkından,
Tek gerçek biz idik gerisi yalan.
Bin güzel saklayan gönül köşkünden,
Bir avuç küll oldu geriye kalan.
Bana ne bülbülün güle aşkından.*

*Yemin ettim Yemliha'nın sırrına,
Şahidi sırtımda yılan derisi.
Aldanma sen yücelerin karına,
Saçımdaki aklar yılların isi;
Yemin ettim Yemliha'nın sırrına.*

*Beyaz kelekler kana konmadan,
Turnalar raks etsin sabaha kadar.
Zaman-mekân çıksın artık aradan,
Şu dağların arkasından gel ey yâr;
Beyaz kelekler kana konmadan.*

*Gittiğim her yerde peşindeyim yâr,
Ben seni gönlüme sıla bilmişim.
Sensizlik çağını sorma ne olur
Senden ötesini çile bilmişim.
Gittiğim her yerde peşindeyim yâr.*

HAMUŞ

H A S A N D A Ğ

*Yağmuru sevmiyorum hazindir hem ağırdır
sevmiyorum yağmuru çün' vicdanı sağırdır
yağar evsiz çocuğa*

*“Oy benim deli gönüm”
Haydarpaşa manzaralı bir bankta
Tütüne katık ettim köpüren dalgaları
Oturdum bir şiiri yeniden hatim ettim
Kara yer kara bağır denize karşı duran
Ellerim el midir hey gözlerim göz müdür hey
Ne tutar düşenimi ne görür anda çapak
Şiir biter mısralar kırıntı hacedandan
Çocuktum bekle derdin yine de tez midir hey
Hem gelmeye meylim var şol dünyaya hem gazez
Deniz kuduradursun yelkenler fora, fora!
Bu hoyrat bu hor şiir arzuman bir yağmura
Çatlatıp yüreğini yıkılsa az midir hey*

*“Oy benim deli gönüm”
bir bankta, manzarası o eski Haydarpaşa
Bağıran siit mısırlık taze simit sıcak çay
Suspus olmuş ayrılık eski yar eski yara
O gökler iniyorken saçına siciminden
Tutunmuş her birisi bir banka, köşesinden
Gidip gelen denizde giden giden giden iz
Ve bir yağmur davetsiz, karışan adımlara
Toplayıp etekleri eve topuklatırken
Duymadan hiç sessizce, telaşsız kalbi dulda
Çuvaldan arabayı sürükleyen o omuz
Çeker kartonlarını insanlık pazarına
Kıvrır kıvrır bir kafa sarkan aralarından
Kara gözleri boncuk kara saçları yağmur
Kara yer kara. Bağır, oy benim deli gönüm.
Sevmiyorum yağmuru yağıyor hüznü ağır
Giden evsiz çocuğa.*

O EVLER

B İ L G E H A N A Y A T A

*Ne zaman viran olmuş bir ev görsem
İçimde bir duygu gerilir.
O evlerin kahırlarından
Kapı penceresi kırılır,
Damları delinir.*

*Otlar biter pencere önlerinde,
Büyür seneler boyu.
Kertenkeleler gezer duvar deliklerinde
Avluda pash bir çakırık,
Kuru bir kuyu.*

*Ve neden yıllar, yıllar, yıllar sonra
Çıkıp gelinir.*

*Çözülür eğreti, küftü bir kilit;
Gıcırda tahta kapı,
Ürpererek girilir.*

*Yerde bir eski kilim,
Duvarda asılı mushaf
Ve üstünde tozlu bir dantel serilidir.*

*O evler ki her ölü noktasında
Bin hatıra dirilir.*

*Nerede viran olmuş bir ev görsem
İçimde bir duygu gerilir.
O evler ki kahırlarından
Kapı penceresi kırılır,
Damları delinir.*

İKİ OMUZDA BİR BAŞ

ALİ KEMAL MUTLU

*Ay Kağan'ın oğlu Oğuz'dan beri
Özümüz bir, sözümüz birdir bizim
O kurt belli, samur omuzdan beri
Yüzümüz bir, gözümüz birdir bizim*

*Kös davullar Ötüken'de vuranda
Kadim tuğlar gök kubbeyi saranda
Kurak demde; tipi, nemde, boranda
Yazımız bir, güzümüz birdir bizim*

*Civan Kürşad kırk yiğitle ölen
Dedem Korkut nam vermeye gelende
Gamda, yasta dahı toyda, şölende
Sazımız bir, sızımız birdir bizim*

*Bölük bölük karlı dağlar aştıkça
“Lâ gâlibe illallah”la taştıkça
Köroğlu'nca kırklara karıştıkça
İzimiz bir, gızımız birdir bizim*

*Kardeş için irak var mı firkatte
Aynı kanın arkıyız hakikatte
Halık bizi candaş kılmuş hilkatte
Bezimiz bir, terzimiz birdir bizim*

*Ülkümüz bir; Kızıl Elma, Turan'ız
Vatan için sıradağca duranız
Bengü taşta Türk mührünü vuranız
Mazimiz bir, gazimiz birdir bizim*

*Karabağ da yüreğimiz kanarken
Ataş olduk hem Hocalı yanarken
Kar ağladık Sarıkamış donarken
Buzumuz bir, kzmz birdir bizim*

*Birliğimiz, dirliğimiz Oğuz'da
Aynı başız iki yahşi omuzda
Gelin, çiçek, bar oluruz nevrzda
Nazımız bir, kızımız birdir bizim*

*O bayrak ki şüheda kanadında
Dalgalanır göğün yedi katında
Sonsuza dek elbet onun altında
Arzımız bir, ırzımız birdir bizim*

RONA

BURHAN KIRICI

*Bizim oralarda çocuklar bilmez
enginliğini denizin/
Bir fistan maviliğinde bulur
rengini gözlerinin
Rona/
Zap tutsaktır Kilegoma,
öper her tan ağardığında kadim taşımı/
Bir kırlangıç çığılığı kanatlanır ovaya...
Bir anne hüznü iner vadiye/
Çöker annelerin yüreğine bulut
Derinlerden yükselir kumlar
Yutkunur, yutkunur kan kusar/
Gözyaşını biriktirir ardından
Her suskun ve sönük pencerenin
Rona/*

*Bizim oralarda,
Heyula sardı hazzım ipek kanatlarımı/
pencerelerden sokuldu kekremsi
eflatun sarmaşık salkımları,
Sardı yaban otları ruhun
en kasvetli bahçelerini/
Eli kınalı kızlar giymiyor pembe
güllü basmadan entari/
Her bebeğin kirpiklerinden süzülür yaş,
yanaklarından dörtnala karışır toprağa/
Dudaklarda kayboldu kadife bir gülümseyiş,
sustu sesteki rüya
Rona/*

*Kehribara düştü kızgım alevde
aydınlığın kararmış soluğu/
Nisan yağmurlarıyla gelmiyor*

memleketime dağ serinliği...
Bir nergisin intiharına durdu
Kokmuyor kekik/
Gülün gönlünde habis bir ur bekler...
Bülbülün kırık ezgileri
yüreğimizde açtı sayısız dehlizler
Rona/

Doğudan batıdan,
Kuzeyden güneyden yükseliyor
çocukların yetim çığlıkları/
Ve o çığlıklar ki dile gelir her tepe,
kanyonda yol alır her taşkın...
Zap'ta boğulur kızıl rengi yakarışı güneşin
Suskunluğunda erir ergin vakti ayın...
Zamansız karanlığa gömülür
çoban yıldızı
Bu yırtık coğrafya kelamsız...
Belengaz...
Sensiz...
Rona

Dudaklar sızım sızım sızlar
Rona
Zümriüdü Anka'nın yorgun kanadına
tutunan çocuk diler sonsuz merhamet
Emanetin habire kevgire eş...
Bal sirkeye döndü upuzun çağlar boyu
Ne sabır kaldı ne de garip yolcu...

Dilim lal...
Yüreğim melal...
Çığlığında tellalın âlem inhilal...
Rona

GEÇMİŞ ZAMAN KİPİNDE BİR SUAL

ŞİNASI YILDIRIM

Ne sende sevilecek cemal
Ne bende sevecek mecal kaldı
Geçti artık
Nergiz düşlerimize sığmayan bahar
O nihâvend şarkıdan
Bir ince melâl kaldı

“Gül kurusu, bülbül ölüsü”
Bir özge iklime sürgündü adımız
Kurudu ak çiğdemlerin muştusunu ovalara taşıyan ırmak
Dağıldı kehkeşanlar
Ne Zühre ne Zülâl kaldı

Bir mücrim gibi devrildi
Doruklarına salıncak kurduğumuz dağlar
Sarsıldı aymalarını taşıladığımız şehir
Yıkıldı arastalar
Enkazında bir hamal kaldı

Geçti dudaklarımızdan
Asumana medfun bir ağıt
Karardı güvez akşamlarda tüllenmiş ufuklar
Bir deli poyraz biçti bakışlarımızı
Derûnumuzda
O uğursuz tecelliden bir ahvâl kaldı

Şimdi
Yağmur ve rüzgâr maskarası iki mum öyküsüdür
Issız odaları dolaşan
Örseleme hatıraları
Vakit akşam

*İkmele kaldığımız o sınavdan
Geçmiş zaman kipinde
Bir sual kaldı*

SEVDA İKLİMİ

Ü L K Ü O L C A Y

*Seher ile gözün açmış sabaha
Salınır saçları belinden tek tek
Gamzeleri davet eder günaha
Dökülür inciler dilinden tek tek*

*Eli değse miske döner pürenler
Ayak bassa abad olur örenler
Elma, ayva, hâsılı tüm görenler
Meyveye dururlar dalından tek tek*

*Nazarı efsunlu sözü muamma
Gözleri hareli çakır bir sema
Kâkûl arasından esrarlı Hüma
Uçuşur tüyleri telinden tek tek*

*Yüzün eğse ateş düşer şafağa
Zülüfleri nispet eder başağa
Güneş değse gül tene bal dudağa
Utanır goncalar hâlinden tek tek*

*Nasiplemiş sevda denen iklimden
Haberi var sanki gizli saklımdan
Kurban olam gelip geçme aklımdan
Savrulur düşlerim yelinden tek tek*

*Kanat takmış hasret arş-ı semaya
Ateş düşmüş gönül denen vahaya
Duydum haber salmış yârim sılaya
Tutuşur namer külünden tek tek*

Allar giymiş gelin olmuş otağa
Kademiyle kutlar yağdı ocağa
Bahçe bağban duyan kalksın ayağa
Çekilsin dikenler yolundan tek tek

Aşk mülkünün sultanısın gürlle es
Gedana ikramdır ten denen kafes
Adın zikretmeden alırsam nefes
Sorulsun hesabı kulundan tek tek

ÇATLAYAN TAŞIN SANCISI

ELİF ÖRÜM

*Hayallerim bisiklet sürmesini öğrenemedi öğretmenim
Rüyalarım umutla yutkunurken hayata karşı
Korkuyordum yaşarken.
Karanlıktan, yalandan, küfürden
Ve yırtılmasından ayakkabılarımın
Ölmekten değil dayak yemekten korkuyordum
Kırbaç izlerinden ve kabarmasından tenimin
Geceler siyah beyaz festivaller kadar yalancı
Gündüzler yaprağımı döker gibi sona yakındı
Oysa yatağımın ucunda bir ay parıltısı
Sessiz dualarıyla inkârcı bir ateist gibi
Kırmızı kurdelasını kesmek üzereydi ölümün.*

*Dağ başının uykusuz haykırışlarıyla
Heyecanlı bir tarih romanı anlatısı gibi
Fakirliğimizden üşiyen bütün şehre karşı direnen
Sahursuz tuttuğum oruçların gurbetidir annem
Öyle ki allı morludur saçında uçurtmaları
Geceyi yırtan ahenkli sesiyle boyardı hep karanlıkları
İliklenmemiş karlar yağardı böylece yeryüzüne.
Sonra küçük bir gül bahçesinin kar beyazıyla
Abdest alırdı annem şiir okuyacağı zaman
Gecenin kıyamında düğmesiz gömleğiyle dolaşarak
Tutuksuz yargılanan ilk gün ışığının arasında
Yeni doğmuş bir güvercin gibi ağlardı.*

*Yüzümde bir anne yarası var Rabbim
Kuruyup da dökülmüş çınarımın yaprakları.
Önlüğünü soymadan sokağa koşan çocuklar için
Kuru ekmek ziyafetiyle hırçın limanlarım
Ve taşkın kavgalarım var affedersiniz.
Kitaplarımı evde unuttum affedersiniz.
Ekmek borcumdan kaynaklanan bir tedirginliğim var*

*Tüfeklerden kurşunlar dileniyorum, boş kovanlar
Dönüp durmadan bakıyorum kapıya boynum tutuluyor
Dilim diş ağrısı çekiyor ben konuştuğça.*

*Saatler durmuştu sanki zamanı öldürmüştü Yaradan
Trenlere el sallayanların hüüzünlü tebessümüyle
Kirpikleri dökülmüş ocak ayında
Geceleri televizyon izlerken sırtırdı yalnızlığım
Uyurgezer bir gölgenin vahşetinden kaçarken
Bütün bardakları kırmış bir çaycı çırağı gibiydim
Kanardı hep rüyalarımın bilekleri
Ve yevmiyemden kesilirdi yaşamamın bakiyesi
Kursağımdaki umutların parası.*

*Aslında çocukken benim de
Cenneti resmeden bozkırlardan
Papatyalar toplardı hayallerimle sevişmelerim
Bakışlarımdan utanan o kızın
Kim olduğunu sayıklayacağım şimdi
Ve kırmızı yanaklarını gün batımı kızılığından.*

*Çamurların içinde debelenip duran kâğıtlar
Topal, berduş, ıslak ve soğuk
Bitmeyen kış aylarının izinde
Kalın sesli bulutların korkusuyla
Köy yollarına döşenmiş parke taşları gibi acemi
Üstüne döküyor çorbasını lale ormanlarımız.*

*Şafak doğmadan ıslıklarımı idam ederek
Yeni bir kazak giymiş gibi kendimi beğenirken ben
Nerden gelir bu cesareti bilmem?
Hayatla ölüm arasında ip oynayan kız kardeşimin.
Harcanması kolay bozuk paralar gibiyim Rabbim
Saçları dökülüyor akşamüstü gençliğimin.
Çekirdek çitliyorum Azrail'imle.*

ZAMANLA YARIŞAN SÜVARI

NİHAT MALKOÇ

Gün, hasreti sürerken zamanın namlusuna
ağlak bulutları kanatır kör bir mızrak
bir süvari tutar rüzgârın perçeminden
...ve bir sükkût demlenir gecenin kalbinde

Gözyaşıyla tutuşur yüreklerin چراغی
eksikler çoğalır, çokların eksildiği demlerde
dikenleri kanatır güllerin tebessümü
puslanır yüreklerde tennurenin gölgesi

Gece kusarken zehrini seherin çanağına...
gittikçe (s) ağırlaşır yara bereli kuşlar
mâzinin solgun yüzü (r) akseder efkârında
korku dağlarına tüner kehribar kanatlılar

Her katre bir ummana gebeyken aşk burcunda...
bir vaveyla kopar Levnî'nin âh minyatürlerinden
bir dilenci oturur aşkın zümrüt tahtında
birden benzi atar aynada sayeban sayesinin

Zamanın zembereği boşalır mâsivanın hüznüyle
Şems'in şeminde yanar gecenin kandilleri
yalnızlıklar gerilir kirpiğin çarmıhına
yüreğe teğet geçer sabır yüklü katarlar

Saklıdır çocukluğumuz ebem kuşaklarında
ne çok şey anlatır parmak arasında eskiyen fotoğraflar
çocuk sesleri birikir annelerin kursağında
keşkelerin ayini başlar eylül başaklarında

*Düniin sancısı tutar Buhûrîzâde'nin Nevâ Kâr'ında
can kırıklarına karşıır kayıt dışı umutlar
papirüsler ıslanır bir ırmak düşü sızısıyla
zarafete göz kırpar sadelikte ihtîşâm, sığlıktaki derinlik*

*Bir dervîşin duasında kanat çırparken virdler...
Sivas'tan Kayseri'ye düşer kadının gölgeleri
göklerin kitabında ağaçlar ayraç olur
şehrayinler muştular dil kasrında semazen*

*Açılır gök sofrası, mum değil şamdan yanar
hangi Züleyha yırtar masumiyet gömleğini?
hakikat yetim kalır dile gelmeden ahraz
Yakup'un gözyaşıyla kalp neresinden kanar?*

*Gece saçını tarar şiirin تنها burçlarında
kirpiklerde bulutlar taşıyamaz gam yükünü
şirin, mumdan elbise giyer ateşten bedenine
hangi taş kalbe vurur Ferhat'lar küliüngünü?*

.....

SEDA NUR ÇAKIR

*Kuşların sebilinden öptünüz siz.
Yoksa başka türlü düşmezdi dünya!
Kaç bin yıllık yenilgiydi bu...
Yusuf'u kuyusundan çıkaranlar bilmez.
Ölümü ölçtü elleriyle Meryem'e oğul İsa!
O kandil başka türlü kurban verilmez.
Bakışlar suya durmuş gövdesinden beridir.
Güneşin tartamadığı bir ağırlık bu taş...
Taş mı ne, bilsem ya belki eksik bir baş?
Kabul et ve kurtar ağıtlarını Safâ'nın.
Sen koşmak neydi daha dün öğrendin...
Hüseyin'in boyundan cennet taştan serin.
Zülfikâr'ın kumaşını öpenler ağlamasın.
Bir damar kestiğinde yol alıyor Musa'lar...
Ölüm sınırsız çöl derin ya da serin.
Gözlerinin mağarası hepsinden derin.
Yol belli ancak iz geçirir kalbinden ezberinin!
Bil ve göğüsle peygamber taşını.
Yok başka türlü düşmez dünya...
Kuşların sebiline gün gibi çöktünüz siz!
Ölüm soğuk ölüm ağıt ölüm senin.
Şimdi Çöl sıcak,
Çöl kimin yol kimin iz kimin...*

RÂH-I AŞK

HÜSEYİN ÇANKAYA

*Lezâzdir virdüğüñ ol derd-i aşk min kez tadar mecnûn
Şu peykân girdi kim zevkiyle coşmuş kan saçar mecnûn*

*Tenim ışkın odından ger müneccem olsa ol çölde
Cem etmek çün ramâdım bâd eser her şâm donar mecnûn*

*Dehânım kahl olur lâkin figânım dinmesin şimdi
Hazînsem gözyaşımından nehr olur çöller susar mecnûn*

*Hazîm oldum arakdâr her yanım Eyyûb'a merhem sür
Uyurken mâh cemâlin görse kim zahmım sarar mecnûn*

*Beyâbân içre hamrâ renkli gül ruhsârının misli
Hezâr hâksâr olur gül bahçesin bî-har sanar mecnûn*

*Yüzünden sürgün olmuş gamze çün hiç gülmedin zevkle
Karanlık üzere bir gül kim rızâm vasıldır koşar mecnûn*

*Fuzûlî şâm olur mecnûna ol kârbânı devretme
Masal dinler Refik hârzâra yaslanmış yatar mecnûn*

Mefâîlün / Mefâîlün / Mefâîlün / Mefâîlün

DUR İNSANOĞLU

NURULLAH ÖZDEMİR

*Bu neyin yarışı ne bu telaşın
Hele bir yavaşla dur insanoğlu
Gün gelir tükenir gam ile neşen
Her canlıya ölüm var insanoğlu*

*En koyu renklerden renkler seçilir
Gaybın kapıları tek tek açılır
Anneden babadan yârdan geçilir
Gel bu hakikati gör insanoğlu*

*Var git de bir selam ver kabristana
Anlarsa mal mülkü anlat yatana
İyi bak has kumaş ipek satana
Serveti kefene yor insanoğlu*

*Bugünüün ardından yarın gelmekte
İnsan koşturmayı mahret bilmekte
Oysa herkes koşar adım ölmekte
Zamanı durdurmak zor insanoğlu*

*Uzanır gölgesi alçak dağların
Gömülür hicrâna gülüü bağların
Sâm değer hor olur gülşen çağların
Aynayı istersen kır insanoğlu*

*Vaktine gebesin vaktini yaşa
İdrak et vaktini harcama boşa
Yürürsün yol biter dönersin başa
Mümkünse geriye sar insanoğlu*

Bahar yaz tükenir sonbahar olur
Elinde yapraksız kuru dal kalır
Gayri cankuşunun göç vakti gelir
“Gel” diye çağırır yer insanoğlu

Ervel sır ahir sır gün gece zahir
Tüm bedenler gemi masiva bahir
Suyu cam kırığı dalgası zehir
Fani kulacını ger insanoğlu

Toprak ana oldu seni uyuttu
Bir vakit beledi göğsünde tuttu
Gün döndü oğlunu kızını yuttu
Acıkır seni de yer insanoğlu

İnsanlar mihmandır dünya mihmandar
Kime yer yetmedi kimin yeri dar
Vururlar kazmayı açarlar mezar
Hadi sıra sende gir insanoğlu

Sözlerimi mezar taşıma yazın
En kavi mermere murç ile kazın
Çözün şifresini siz bu mecazın
Nihayet ötecek sür insanoğlu

Narmânî sür öter dirilir beşer
Son çağrı sür öter kurulur mahşer
Orda üryan her şey orda üryan şer
Olmasın kulluğun ar insanoğlu

AŞK ŞİFÂDIR

MARUF ÖZÜLKÜ

*Kulak ver diri diri yananların sözüne
Ölümden beter yaman belki bir belâdır aşk*

*Kimler fırsat aramaz, soruvermez özüne
Ezândan sonra ferman belki bir selâdır aşk*

*Bir nazara tuş olan daldı yârin gözüne
Siyahdan kara koyu belki bir elâdır aşk*

*Dalarsan çıkamazsın tutar bırakmaz seni
Gönlüne oturmuştur belki bir vefâdır aşk*

*Elemi eksik olmaz uzat aşka enseni
Aşğa emanettir belki bir cefâdır aşk*

*Hissetmez uyuyanlar seherde şen eseni
Derdini derman sayan belki bir sefadır aşk*

*Can aşk ile paylaşır her kıvrım her deseni
Kalbe tam bir gıdadır belki bir şifâdır aşk*

*Sona razı olmaktır, yaşamaktır basitçe
Yaşarken yaşamaya belki iktifâdır aşk*

*Bir vazgeçiş herşeyden, onun için yiğitçe
Hayata eyvallahtır belki istifâdır aşk*

*Keyifle taşımaktır elbisede yamayı
Garipliğe müstehak belki bir revâdır aşk*

*Ara dermansızlığı terketme çağırmanı
Akli zandan ayıran belki bir devâdır aşk*

*Kelimeler yorgundur, anlatamaz susmayı
Lisanı serkeş eden belki bir hevadır aşk*

*Her dem asılmak vardır cananın dünyasında
Felâkete müsebbep belki bir vakadır aşk*

*Ona bağışlandı can artık bedene bardır
Her şerbetten mürekkep belki bir sakadır aşk*

*Burada yokmuş vuslat, sıla başka diyardır
Ölümsüzlüğe talep belki bir bekadır aşk.*

SUDAKİ KUĞU GÖMÜSÜ

GÜL EBRAR ATAŞ

*Elleri evimden göğe doğru akan
bir ırmak. Hepsi kuğu izli
gemilere eş olmuş, gemi olmuş,
gemilere el olmuş kağıttan sanki
et ve tırnak.*

—Kuğular çizik, ölü kuğular, suda kalacaklar. Tekil bir ceset olamaz hiç aşk—

*Beni birden o'na kadar sayın. Rahibe
gibi sayın, çıplak yüzüyorken
suda günah ve sevap. Parmak hesabına
belki de İbranice raks mı
ya da elişi aşk.*

—Kuğular çizik, ölü kuğular, suda kalacaklar. Tekil bir ceset olamaz hiç aşk—

*ırmağın içinde yıkanır ırmak. Demek
bunca zormuş bir kederden
arınmak. Kuğu suya dön/erken elden ne
gider: Allı bir ak ve
avuç(h)içinden sabah.*

—Kuğu çizik, ölü kuğu, suda kalacak. Tekil bir ceset aşk—

GÜVERCİNLERİN TELAŞI

SERCAN BAYRAM

*Gıcırdarken yerlerin ihtiyar ağaçları,
Bir selâ arşa çıkar müezzinin sesinden.
Bekleşir mahallenin yoksulları, açları,
Belki de bir muhterem giyerken pabucunu,
Çıkarıp üç beş kuruş lastikli kesesinden,
Doldurur gurebanın çatlamış avucunu.*

*Sivasız tuğlaları, kırık merdivenleri,
Doksan yıllık mescidin belli eder yaşını,
Ağırıyor beş vakit Rabbini sevenleri,
Kullar ödemekteyken kul olmanın borcunu,
Dimdik tutar gururla o eskimiş başını,
Sanki bir hisar gibi sergiliyor burcunu.*

*Avlu duvarlarına istiflendi kartonlar,
Cami cemaatine yarenlik etsin diye,
Saflar sıkılaştınca o pek geniş betonlar,
Gizler renkleri solmuş eğri büğrü harcını,
Duasını edenler görmeden gitsin diye,
Yağmurlarla doldurur bomboş duran hircunu.*

*Bir kenar mahallesini inletiyor ağıtlar,
Şimdi bir Mehmet daha cennet semalarında,
Yakalarda şehidin resmi olan kağıtlar,
Bozdurur analara gözyaşı orucunu,
Hepsinin yaraları belli simalarında,
Yüzlerine sürerler al mendilin ucunu.*

*Asker kıyafetiyle ağlayan küçük çocuk,
Farkında bile değil neye üzüldüğünün.
O masmavi gözleri olmuşken boncuk boncuk,
Henüz tam giyememiş yırtılmış pabucunu,
Görmüyor gökyüzünde neyin süzüldüğünün,
Bilmez vatani sarmış yangının sonucunu.*

*Bekler misafirini yeşil musalla taşı,
O asırlık camide dualar eşliğinde,
Güvercinleri bile sarar şehit telaşı,
Mesken tutmak isterler sonsuzluk ağacını,
Yine de saf tutarlar cami güneşliğinde,
Onlar dahi hatırlar şehadet inancını.*

SÖYLE

FATİH ŞEKER

*Ne vakit düşse dalından yapraklar
Ağaçlar unutsa gölgesini
Kurutsa gövdesini rüzgârlar
Baharlara incinir yüreğim sessiz
Mevsimler gözlerinde saklıyken
Söyle yağmurlar değdi mi saçlarma bensiz*

*Hazan mevsimine tutuşur şarkılar
Sararmış günlerin kuytusunda
Rüzgâr değil ruhumu savuran
Kıştan korkusu yaprakların
Tükenirken notalarda anılar
Söyle kar taneleri sardı mı avuçlarımı bensiz*

*Kırık düşler kâbuslara direnir
Mahcup kalır uykular gece yarısına
Pencerede ayaz kesigi
Yastığımda kor ateş
Gözlerinde zindan soğukluğu varken
Söyle kaç gece sessizce ağladım bensiz*

*Ruhumun kanatları bezgin
Umutları yorgun yarınları yıkık
Her yerinde düş cesetleri
Her yerinde sersefil mezarlık
Uçsuz bucaksız karanlıklardayken
Söyle hangi umudun hala mavi bensiz*

ÂFRÂZE - MÛNÂCÂT

H İ L A L S Ö N M E Z

*Nağme söylerim heybeden, ben uslanmaz şîrâze
Usludan yeğce hâlîm mahvolmuş senden Âfrâze*

*Mahcûbum, besmelesiz andığım ismine mahcup
Bâriz bir müsabaka bu; sen gâlıpsin, ben mağlup
Kırk bin kez yenildim sana, kırk kat daha kızardım
Vuslat var denilseydi, kırk kez daha sen yazardım*

*Sen ki sonsuz bir deryâ, ben susuz ve târumârım
Tek yudum almam da teninden, çatlar bûtîmârım
Çatlasın! Hem belki pay bulur Musâ'nın nefsinde
Dalgalanır gönül köşküm taht kurmuş nefesinde
Bu köşkün şevkînden baygındır Tur'da Musâ bile
Hardal tanesi nûr bulsun, dağ yeksândır benimle
Kim dayansın ferdâna, görsem dağlanır gözlerim
Kalkamam derîn uykudan, bildir bana ey Rabbim
Düş müydü gördüklerim, kimin düşüydü sâhiden
Dağların mı, Musâ'nın mı; nûrun muydu mâhîden*

*Üzgünüm bin yerimden, bilmeden aştım haddimi
Yol bilmez, dertle gezerdim; kaçırdım serhaddimi
Hâlen ne'ne yetmezdi de kaynak peşine düştüm
Boz bulanık sulara kandım, senden uzak düştüm
Şimdi sînem kadar günah, benim kadar günahkâr
Ve sanem kadar sır tutmuş, mahrem kadar âşîkâr
Bir sen kaldın nezdimde, şah damarımda efendim
Yalnız sendin yakından yakın, utanmayan bendim*

*Bir hiçtim dünyâ âleminde; Hak dedin, halk ettin
Müstakîm yol mîrâs dedim, hakkı bana mülk ettin
Tüm servetim aşktandır, özge saltanât sürmedim
Bilmedim de Kârûn kim, muhannete at sürmedim*

Ne hünerim vardı ne âsâm, ne de ben Musâ'ydım
Firâvun'a rağmen Tuvâ'nda tam kırk gece saydım
Nihâyet kavruldu kandilim mukaddes Medyen'de
O mekân ki kor gördüm, pervâne oldum sâyende
Bir gün toplandı cümle mâhîr, güvendim sözüme
Senden öte söz bilmedim, böyle döndüm özüme
Sesinden üstün tek rütbe yok hayret makâmında
On iki ümmetten doğdum, baş eğdim ahkâmında
Hâkim sensin vâdinde, mizânın sağ tarafındayım
Hep toz dumandayım, mushafın da Arâf'ındayım

Bu nağme çıkmaz heybemden, hâlâ ismim şîrâze
Uslanmam; mümkün olsa, bağışlar mıydın Âfrâze

KİTABI KAYIP YALVAÇ

EMRE COŞAN

1.

(t)uzaklar dedi sonra, kitabı kayıp yalvaç
boğazında deniz ejderlerinden morarmış bir ağırlıkla
vah bana (t)uzaklar..!
bacası duman evlere baktı, gözleri martı gözü
rehin sofralarına uyuşuk kefelelerin
ekmek banılmaz, kaşık tutulmaz...

(söyleşmenin mevsiminde en kaba sözdür susmak
denizlere ağarırken hele ki eteklerin.)
ihanetten bin dikişi kanayan bir adamdı
bir şiir ısmarladı matemi yoğun yola
bire ezgi paresiydi, yemyeşildi üstelik.
camdan bir umuttan sonsuzluğa yuvalandı
vehamete vakitsiz yakalandığı..
içine geldi bazı şeyler
(dişimize gelmedikçe içe gelir bazı şeyler..)
dilinin döndüğü kadar güneşin ölüsünü gömdü adam
ruhundan öptüğü sevgiydi, bedeni fiyatına sarılı
ağarmak, beyazlığın günbatımıydı
bildi...

2.

Yanlış doğrulanamaz insanın örtüğünde
yalanın camlara vuruldukça şehveti.
kendine borçlanırdı adam
günden günesinden şatafata köle insanların..
(ılımlı bir vicdan vardı canında her insanın..)
yanan bitkilerin ağlayamaması gibi
ağladı o da...

*Umrunda mı güneşin, maveralar günberi?
aldanmalar günberi, umrunda mı güneşin..?*

*ağzıyla ağladılar, şarıldadı ağız yaşlar
pırıl pırıl ölüler, çokça ayrı, çokça usta
çokça bıçak, çokça kesim
bir de çokça yatmak için yaşayanlar üstte altta..
hey gidi dünyaları kerhaneden zaruretler
hey gidi modasmdan, parasmdan ibaretler
ölüsünüz yaşamaya, anlamın kör sürüsünden...*

3.

*Yıldızlardan yankırken ilgar şiirler
karanlığa imrenirdi değirmenden şairler.
tek büyük korkusuydu korkuluğu adamın.
başka yere varmanın mayasıydı korkuluk da
terkedilmek bir yana da
terketmek bir elbiseydi yalnız ona yakışmayan..
(gidememenin gitmeye iteklenmesi ah..!)*

*başkalaşıp telef oldu temelleri taşmış adam
albümlere meze oldu sırrı sırta koşmuş adam
vahlar olsun tüm hayaller
bir kuşağın yüreğinde okşanan düş kırığı...*

ÖMÜR BİR NEFES

MURAT AKDAĞ

Ölüm ile bitmiyor ki doğumla nasıl başlasın?
Bir yolcu daha var dünya, kervan biraz yavaşlasın
Mucizeye bak! Kan pıhtısı nefes nefes dirilmiş
Ruhuna etten, kemikten bir elbise giydirilmiş

İnsan, kaderin ipliğine ömür ömür dizilir
Ana rahminde ruhlara eşsiz suretler çizilir
Kimdir su içinde boğmadan ona hayat veren?
Onu da korur elbet, binlerce ebabil gönderen

Bebek feryat içinde ağlar, üşümüştür ve açtır
İşte böyle her yaratılan, Yaradan'a muhtaçtır
"Haydi kalk yürü" denilene kadar kundakta bekler
Yola revan olmadan önce, sürünür ve emekler

Çocuk koşar gençliğine, tükenmeyen derman ile
Ömür tutar ellerini, görünmeyen ferman ile
Yol bilmez, adres sormaz, hevâ ve hevesin peşinde
Yıllar pusuda, yolun başında, henüz on beşinde

O masum kalbi, ne hazan tanır ne de hüziün bilir
Böyle kendisinden bîhaber, nereye gidebilir?
Çılgıya sağır, hakikate kör, görmez ki vakayı
Nereden bilecek Kaf Dağı'nı, Zümürdüanka'yı?

Yolda türlü türlü ne duraklar çıkar karşısına
İmtihanlar için uğrar, o belalar karşısına
Bir anlık heves ile şaşır çıkacakken yolundan
Hızır yetişir, engel olur, o an tutar kolundan

*Tecrübeden yoksun kanatları, titreyen dizleri
Acemi, ürkek bakışlarla takip eder izleri
Ruhu yalın, bakışı sudan duru, bedeni ince
Kördüğüm olur birden, aşkın kapısına gelince*

*Aşk, derûnî nefesle usulca ruhuna üflenir
Ya tutar kalbinde bu maya ya da kalbi küflenir
O gönül ki kapısında “Yunus deyu” eşik olur
Dili lâl, kalbi kor eyleyen nurdan bir beşik olur*

*Bir pervâne misâli şem etrafında zikre durur
Ruhunda filizlenen tohum, artık nasıl kurur?
Yol arar, adres sorar, sürikler şimdi heyecanı
Bırakır mı peşini bu hal, verene kadar canı?*

*Yüreğinde rüzgâr, gözlerinde yağmur, saçında kar
Dönüp bakar geldiği yola, yürümüş kırk yıl kadar
Ruhu dingin bir göl olur, kemâlât bu olsa gerek
Gönül dağının zirvesinden dünyayı seyrederek*

*Ey kurak gönüm! Yolcu şimdi ne halde bilir misin?
Sen de onun gibi, ölmeden önce dirilir misin?
Ey musallada ömür yolunun yolcusu ihtiyar!
Yüzündeki tebessüme bak, ne kadar da bahtiyar*

*Ruhlar uçup gitmek ister, dünya daracak bir kafes
Ecel beklemez elbet; yolcu fâni, ömür bir nefes
Ukbâya açılan kapı, işte bu mezar taşıdır
Burası sonsuzluğa uzanan yolun en başıdır*

GULCA: BİR ŞEHİR

FATMA SÖĞÜT

*Tarihin kızıl Yecüc ve Mecüc'leri
Yakamda pür fitne fücür...
Adımı, er meydanından bedbaht atlar götürür.
Kanım da yerde.
Yazgımı sayfa sayfa sildiler
Soyumu kuruttular sabah güneşinde.*

*Gulca'da sabah güneş, doğar mı bilir misin?
Yasımı annemin yüreğine yurtsuz kuşlar götürür.
Annem de sensin
Kundağım da
Beşğim de
Neyse ki ipekten değil sesin.
İniltim, parçalıyor mu ninnini?
Dudakların mı çağırıyor beni
Yoksa tenin mi?
Dehşet güzelliğinde kaymıyor kinim.
Sütün, damarlarımda geziniyor
Nefsime göğsüne ekiyorsun.
Duyma, görme isterim
Bilirim
Bir duysan, bu haber öldürür seni.
Ne de olsa annemsin benim.
Ninnin, bir nehir çağlaması
Sesin mi çekip vuruyor beni
Sessizliğin mi?
Beşğim, soluğuyula sallanır durur
Annem her gece ölü çocuklarını uyutur.*

*Sen kara gözlü dev!
Katilimsin, unutmadım.
Pervazımdan sürüyle yolladığım haşeratlarını
Vebah çocuklarını*

Sonra o uğursuz, ince kadınları.
Sözümü babama yığınla, ölü taşlar götürür.
Babam da yorgun.
Asırlarla bir koşmuş atının terkisinde
Yalamı yoktur.
Babam her sabah okuyla bir ardıç vurur.
Bin bir yol içinden bir yol tutturur.
Nerede babam?
Neredeyiz biz?
Yol ayrımında kaynar kinimiz.
Sen kara gözlü dev!
Katilimsin, unutmadım
Bir kurt uludu mu, bir dağı korkutur
Babam her sabah okuyla bir kuzgun vurur.

Ne oldu da böyle izbe bir çağa erdik
Ne zamandı
Bir zamana ismini verdik.
Şimdi vurulmuş bir avdır,
Kudurmuş bir köpek,
Yalpalayan bir kısrak...
Zaman,
Ölmek için yalvaran.
İkna olmam!
Bu gidişe dur demem gerek.
Ne vakit ki içmişim serin suyundan?
Ne vakit ki çıkmışım senin kuyundan?
Şimdi kimler götürür kardeşime haberi?
Sızı da senin mi ki?
İlaç da senin mi?
Doğuluyum ben, yaram da bundan.
İzimi tarif etmem, tuzaktan değil
İstesen gelemezsin, uzaktan değil
Yüzümü tanımazsın, dilimden anlamazsın
Kardeşime haberi kimler götürür?
Selam ederim:
İdil'e

Tuna'ya
Fırat'a...
Doğuluyum ben
Yaram,
Anlaşılmaz Uygurca bir öyküdür.

Tarihin kızıl Yecüc ve Mecücleri
Yakamda pür fitne fücür...
Adımı, er meydanından bedbaht atlar götürür.
Kanım da yerde.
Yazgımızı sayfa sayfa sildiler.
Soyumuzu kuruttular sabah güneşinde.
Yazgımız, şehrin avizesinde sallanıyor
Yazgımız
Tuz ve buz
Korkuyorlar..
Bir yazgımız daha olacak.
Yeniden yazacak onu aşkımız
Yeniden doğuracak aşkımızı annemiz.
Korkuyorlar ölümleri bizden olacak.

Biliyorsun,
Gulca'da güneş doğarsa
O gün bayram günüdür.

Müjdeyi de bozkırlara rüzgâr götürür.

ÜLKEMİN RENGİ

HAYRULLAH BOLAT

*Ne zaman tarihin koygun eteklerinden
Kara doymuş bir kışın gün dönümünde
Kum lalesi iklimlerle ıslansa bahar
Havva'dan yadigâr kalmış bulutlarıyla
Çamurundan, Âdem'ler türerdi topraklarında.*

*Ki Âdem'ler çoğaldıkça çoğalır
Arz göğü uyandırır mevsimsiz uykusundan
Yedi aşka ayırır mai kendini
Havva'larsa biraz sana benzerdi.*

*Sonra sütünü keserdin dil bilmez çocuğundan
Büyü derdin Mezopotamya'ya
Büyü!
Ayaklarının bağı çözülür çözülmez
Dizine kan yürürdü hayatın
Dicle'de ak zambaklar süzülürken nehrin yanaklarından
Yelkovamı insan,
Akrebi kader olan zaman
Döngüsüne aktığın yönden başlardı.*

*Buğlak bir ten alacasında Antiochus
Temmuzu eğe yapıp Nemrut'u bilemeden
Babil'de asasını yere vururdu güneş
Gecenin ahı kalır, ay süzülür perçeminden
Ninova'da kırılır bütün aynalar
Ellerinin ayasında seyrederdi Nebukadnezar.*

Mağaralarına çivili hülyalar çizen
Yeni yetme, utangaç bir çocuktu Sümer
Hitit, gün aşırı yolculuğundan usamp da
Dallarına konmuş üveyik.
Hani bir vakit
Tüylerini adak olarak sunmuştu tanrıya.

Enheduanna'nın balkonundan zarafetle inilen
Aynı sarmaşıklanarak göğe uzadığı
Çiçekleri kadın, toprağı şiir
Suyu bilgelik kokan bir bahçeydi Akad.

Ve bir vakit İyonya'da
En hüznü türküler boylanmamışken henüz
Acısını susturmuş çobanın Pan'a verdiği kavalı
Ecramından derin sesler duymuştu.
Hara düşkün tepelerden,
Suçunu bölüyordu Prometheus, büyükçe bir kayanın
Persephones yalnızca bahar gelince gülümsüyordu.

Oysa sevda bedeli olmuyordu topraklarında
Zeus, aşk satan bir pazarcıydı Milet'in sokaklarında
Pygmalion, taş kokan heykeline kalp isteyen dilenci

Yalnızlığı çürüten son,
Nedense uğramıyordu hiçbir kadının bedenine
Ölüm güle dönmekti
Orman perisinin kaderinde.

Gün gelir medeniyetlerde aralanıyordu
Birer birer tarihin düzleminden.
Bir insanın kalırdı geriye yaşanmaya dair
Zulmün gideğeninde
Avuç içlerinde kan çizgisi kurşuna inat
Elleri barış tutan insanın
Pusulasını kaybetse de dip saçak sürgününde acımasızlıktan
Merhametinden kendine yön bulan insanın.

Söyle! Mevlana'nın uzadıkça uzayan kollarından mıdır?
Ele avuca sığmayan cömertliğin,
Kendine yetmeyen bir yudum suyundan
Kalkıp bütün nehirlerini dağıtman dünyanın
Nil senin olsun ey yanmış çocuk!
Missisipi, eskimo da zıpkın kancası
Henüz sen görmeden en yücesini,
Sezersin Ganj'la Alakır'dan merkezine uzanmış gatlari.

Yoksa Yunus'un sevgisinden midir?
Düşman bir yaraya dokunan merhemini.
Sözcüğünü yadırgamadan,
Altında sâyelenen dillere kardeş alfabeler dağıtan güneşin.
Vakt-i belâdan yevm-i mahşere sürececek bir dostluk gibi
Uykusu ayrı olsa da
Rüyası aynıdır sana uyanan gözlerin.

Ve ey sonsuzluk kitabında,
Ehl-i nurun nurunda nakşolmuş ülkem.
Ne yazar, bozgun bir kalem değse satırlarına!
Selametsizliğin girdabına düşsen ne yazar!
İlmek ilmek açılır Rahman'ın denizleri,
Gör ki balığın karnındaki Yunus'sun.

Bu tâğün iklimler,
Bu âbis baharlar yar değilse sana
Bil ki yağmurun ahındaki Nuh'sun.

Kalp aşkın coğrafyası,
Hüdhüd kılavuzu Seb'e de yolunu kaybetmiş güneşin
Belki çirasını sönmüş bir yıldızdan bulacak
Sense rüzgarın fısıltısında Süleyman.

Söyle! Hangi ateş hükmünü geçirebilir,
Kevser'le yıkanmış ellerine?
Demirin özündeki Dâvud'san

Yaprağını dökse de
Tekrardan dirilir baharların
İsa'nın nefesindeki can gibi
Sana ölmek yok!
Ebred zemherinin elinden.
Bilmez misin?
Âma bir aşk bile sevdiğini görür zifiri karanlıkta
Yâkub'un gözündeki misal-i nursun.
Sen ki düştüğü kuyuyu,
Rabbine merdîven yapmış Yusuf'sun
Hadi çık artık!

TAHASSÜR

MESUT İLKAY YANIK

(Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün)

Türaptan bir hayır umsam ateşler yükselir yerden...
Sulardan yok zaten ihsan; ümit kestim nehirlerden...

Gönül olmuş mezarlık, faş; yürür üstünde bir nebbaş...
Kararmış gün, çıkarmış baş hayâletler kabirlerden...

Canandan ayrı düşmüş can, canımdan can gider her an...
Elimmiş, çok elim hicran, bütiin keskin zehirlerden...

Yaram pinhan derinlerde, kanar sadrında bir yerde;
İlaç yoktur bu kem derde, beter ender cevirlenden...

Bu gamdan dil bizar olmuş, meramlar ah u zar olmuş,
Kalemde kan sızar olmuş; gazellerden, şiirlerden...

Ve bahtım kim tufan olmuş; tüter ömrüm, duman olmuş...
Saatler gardiyan olmuş, halim berbat esirlerden...

Ya kâm alsın zülal tenlim ya yık gel benzi gül benlim...
Usanmış Meçhulî gönüüm bu hasretlik kahurlardan...

SÜVEYDÂ

ERAY YILDIZ

*Unutulmuş kalibreleri zamanın
kırgın ahizelerin delik deşik bağıında
almımızda dinginlik bulmaz nehirler*

*Ağıtlar koynumda sızlar olmuş
en fazla pervalarda tutuşan melamet
yitik kapılardan kalan kilitlere
yitik kilitlerden kalan kapılara*

*Bunu sarıverecek uçurumlar tanıyorum
durgunluklarında düşmeleri taşıyan
burçlarında yine de çiçekler açan
ki ben değilim seyran eyleyen derin vadileri
kanatlarım kendi cisminde yok olmuş
ne süzülme var ne sevilme*

*Bir kıvrımda gark oldu ömrümüz
dağlarda ne kurulur sana ey içim, böyle yankırsın
var ki dağlar, var ki ömre ömür olmak
yahut durulmasına şahit olunur
akan kederlerin zaman yarıklarında
boğulur rüyalara katlanmalarım
kanatlarında desen, desenlerinde skalalar
yasaklanmış yeni çağ kehanetleri
döngülerin birbirine kenet olduğu pas tutuşmaları*

*Nasıl bileyim yani
burada anlamı yitiriyor her şey
su yedi taşa vurunca temizlenir de
şimdi ne değişti süveydâ
süveydâ suyun tam bağıında
süveydâ, su.*

Şöyle koyayım mumun sönmüşlüğünü
kumda kırılan tuğla pişiyor
yangında tutuşan islere tutkun beyaz perdeler
mum rüzgârı ölümcül raksa davet ediyor
ve süveydâ çöle hiç değmiyor
süveydâ, yoklar gergefi zaten.

Taşıdığı nedir ortak bir şemada su ile insanın
seni, sende en çok olandan daha iyi ne anlatır?
yanmak, çöle çıkar, inkâra değil
yanmak, gönle değer, gönülsüze değil
o raddede açılır, sır, o radde de görünür
kum zerrelerinden daha çok kavuşmak

su çöle değmeyen bir şey
süveydâ kalbinde su, sen su, su sen, su kalbinde süveydâ
süveydâ, bir çağ yangını dursun aramızda

dedi mecnun, aynasına.

BERRA

ZÜLEYHA ÖZBAY BİLGİÇ

*Beni merhametin göğsünde uyut Berra
Al duvağın teninde istiklal rüzgârı
Gönlüümü avutsun göynük türkülerle
“Telgrafın tellerine konsun kuşlar”
Kanatlarında sonsuz kere hürriyetle...*

*Beni merhametin göğsünde uyut Berra
Saçlarımda yıldız çiçekleri
Ve anne ninnisi karanlığın koynunda
Oyuncağım toza bulanmamış olsun
Bir enkazın altında...*

*Beni merhametin göğsünde uyut Berra
Say ki
Hicreti kurşunlanmış mülteciyim
Sığınmışım zeytin çiçeği eteklerine
Kadim acılardan geçerek
Ve içerek tuzlu suları umut kadehinde
Yılkı atlar gibiyim ölesiye kimliksiz
Hükümsüz sürgünlerin
Adı yok ezberimde...*

*Beni merhametin göğsünde uyut Berra
Yağmurun incindiği hüznlerden
Derdiğimiz ümitli bekleyişle
Geniş kubbelerin huzura yaslanan divanında
Sesini döksün billur sesli Bilaller
İnanç davasının burçlarına
Muştular sabrı nakşettiğimiz zamandır
Şimdi aşk
Ayasofya'nın kandillerinden
Geceye damlayan ay kadar kutsaldır...*

Beni merhametin göğsünde uyut Berra
İnşirah busesi dokunsun avuçlarımıza
Nicedir soğuk duvarlar gibiyiz
Uzak solgun ölüm nöbetlerinde
Eyüp sabrıyla sınıyor bizi hayat
Soluk benizli bir sonbahar göçüyor
Tahammül güzergâhından
Eksiliyoruz çokça
Ah sökülüyor nefesimizden...
Bilirsin
Sana tufanlar giydiremem
Nuh'un elleri değil ellerim
Kasırgalar melteme dönüşmüyor artık
Âd-ı Sâni'ye hasret devirdeyim...

Beni merhametin göğsünde uyut Berra
Eşiği medeniyet dokulu düşler konsun alınmıza
Geçelim bir asrın üzerinden
Kavi adımlarımızla
Besmeleyle kirman eğirsin kadınlar
Emek kokan elleri öpelim yeniden
Gül şerbeti deşsin dudaklarımıza...

İSTEMEM- GAZEL

ADEM ÇAY

*Cânı terk ettim cânân için, başka yâr istemem,
Seçtim ezelden dâr-ı bekâyı, gayrı dâr istemem.*

*Âşiyânı yıktın, ey bülbül, hâtır-ı gül için,
Geçti, âh gül, demi gülistânın, bahâr istemem.*

*Sattım ilk elden yâr-ı bâkî yolunda servetim,
Kalmadı libâsım tende, çarşı, pazâr istemem.*

*Düştüm yola, tâkatsiz, fersiz, ümîd-i yâr için,
Târ u mâr olmuştur gönül bağı, gülzâr istemem.*

*Gurebâ ile yâr oldum yolunda yâr-ı güzînin,
Girdim o an dâimi meskene, ağıyâr istemem.*

*Her Âdem cândan, serden geçer bu âlemde ama
Yârın âlem-i ervâhta azâb-ı nâr istemem.*

BU GÖNLÜM

KENAN YAVUZARSLAN

*Aşkın coğrafyasında kaybolmuş şehirlerim
Kaderin türküünde sus tutuyor bu gönlüm
Bir hüziin girdabında hapsolmuş şiirlerim
Sanki doğdu doğalı yas tutuyor bu gönlüm*

*Kaç asır ötesinden aşklar var hatırimda
Lime lime doğranmış nişankar satırimda
İstesem tek mısrayla kırk gün ağılatırım da
Fuzuli gaileyle pas tutuyor bu gönlüm*

*Huzur şemsiyesinin içli karanlığında
Bağnaz bir liman bulmuş aşkın “Orta Çağı”nda
Köse mihmandar ile Fatih’in otağında
Bir mumun ışığıyla is tutuyor bu gönlüm*

*İkisi bir araya gelmeyen yakasıyla
Hovardalık ediyor sözün fiyakasıyla
Çilenin dergâhında “Dertli Bakayası”yla
Yunus’un çeşmesine tas tutuyor bu gönlüm*

*Yüreğimiz ıslanmış, bir dağın nur tasında
Gözyaşımız mayadır, batının turtasında
Ortanın doğusunda, kalbimin ortasında
Mazlumun hissesini has tutuyor bu gönlüm*

*Kalemin kabzasında saklayıp afatımı
Sümen altı ediyor sessiz hurufatımı
Kamunun nazarında şöhretin sıfatımı
Toz toprağa bulamış pis tutuyor bu gönlüm*

*Ruhumun sarnıcında mihman olup kandile
Kafiye naklediyor şüirden akan dile
Gam sürüp ekmeğine kan öksürüp mendile
Feleğin tokmağına kös tutuyor bu gönlüm*

*Sırmalı esvab dikip bir hayalin büstüne
Lügatini harcıyor şüirin aşk restine
Çıplak elle çakarken tahtaları üstüne
Zamanın çivisini ters tutuyor bu gönlüm*

*Hoca Ahmed Yesevi tasavvuf dergâhında
Hacı Bayram Veli'nin muhabbet bargâhında
Hacı Bektaş Veli'nin kâinat semahında
“Hü, Hü” nidalarıyla ses tutuyor bu gönlüm*

*Hayâle yoldaş edip şüirin fırçasını
Gurbette büyütiyor kaç vatan parçasını
Düşlerinde uyutup vuslatın sırçasını
Hasretin çekicine örs tutuyor bu gönlüm*

ARTAKALAN

AHMET FURKAN KÖŞKER

“Derdin yoksa git pazardan dert satın al...”(Ferîdüddin Attar)

Kırılğan sinelerin rastlaştığı tümceler var önümde
Ceplerimde çıkarlarla avutulan meteliksiz tezgâhlar
Kaygusuz bezirgânlar oyalıyor ruhumu
Tahammülü güç olan yazgılarda buluyorum aslımı
Mihnete nispet midir bu gamsız kahkahalar?
İşitmek da niyedir kasvete mahkûm günü?
Uzaklarda biteviye bir ağıt, galesi kulaklara namahrem
Biçareler üleşmiyor yükünü,
Esaretler belirmiyor hürriyet nazarına
Sonra birden aksediyor sessizliğim tenime
Gülüşlerim pörsüyor, hangi bağlama gitsem denkleştirmiyor beni niyetlerimle
Maveraya yaklaşır sözler var önümüzde
Tezgâh tezgâh dert arayan dostlar var ardımızda
Kanacaksak kanalım zalim safsatasına
Yanacaksak yanalım mazlumun tasasına!

Nice yıllar eskiyor vehme meyyal çehrelerin gizinde
Nice ağıt dizginlidir leblerde
Ve belki de bir yerlerde silinmiştir imleri bütün dayanakların
Kırılmıştır ışıklar zulmetin kapısında
Varlığımı soruyorum ben ise boşluklara:
- Sığdırılan cümlelerin hükmü kadar acizim
- Ölüm kadar sessizim ölü kadar kimsesiz
Eylemlerim yanılıyor, yaşamak ne vakittir böyle yersiz bir çaba?
Solunmak ne zamandır metanetten gayrıdır?
Hiülyalarım ulaşmıyor cennetin bahçesine
Anlamlarım erişmiyor hakikat lisânına
Elemelerim avunsun gınaşırı ümitlerle
Cânânın sofrasına,
Âbı hayat sunulsun mukadderat tasımdan
Bağbana düşsün yürek, diyâr-ı gurbete yolcu olsun beklemek

Düşküniün iç çekişinden arta kalan sözler ile demledim bu şiiri
Hasmını şamarlayan nefer gibi temâs ettim kağıda
En başına gidiyorum, - kabilin kör nefesine-
En başından bakıyorum leylaların gözüne
En başından yanıyorum mazlumun feryadına
Sabahı edemeyip manâsından vuruyorum kelâmı
Anlatarak anlaşılın yollarından kesiyorum merâmı
Meydanlar kesişiyor sonra duyularımınla
Tezgâhlar ilişiyor duygularımınla
Yerkürenin katranına pak umarlar sunuyor bu pazarlar
Mazlumun mâtemine türlü felâh buluyor bu pazarlar
Onulmak fikirleri,
Bozulmuş kalp ritimleri satıyor bu pazarlar
Dermanlarsa tünemiştir diriltin kaygıların berrak bünyelerine
Keder böyle sahibidir bu başı dinç devirde
Ve ben her şeye inat -ağır aksak yaşlara, saçma sapan aşklara-
Kemiren sükkûnumla belliyorum kederi
Belliyorum nişanını arza ortak oluşun
Belliyorum bellemenin en dogmatik yanını
Belliyorum direnişi, karşı koyuşu güne
Bellemeğe eşgalidir hayta bir haykırışın
Vesselam...

GÜZ GÖÇLERİ

MUTLU GAVCAR

*Amansız büyüdür güzün gürzden nefesi
Vadilerin esmer türküsünde
Savrulur yulku atlarının terkisinde
Deniz gözlü yağmur kuşları,
Bulanır yine subaşları.*

*Veda busesiyle kısılrken hayatın sesi
Daha ikindiden kaşıklanır
Kekremsi yemeği taziyenin.
Köpüklenir delicesine hicran ırmağı,
Gözümde tüter vatanın Geyran Dağı.*

*“Ya Hayy!..” çekerek hazırlar Eylül,
Sarımtrak külçelerden valizini.
Hüzün nöbetleri geçirir,
Puldan çelimsiz gurbetçiler
Patlar iltihabın esiri kaba dikişler.*

*Hazırlıksız yakalanılır nedense
Bu fasılasız göçe
Hiçbir güç “dur” diyemez
Sanırsın herkes cüce.
Familer çaresizce eğer yüzünü
Yetişmez bir türlü mühim işler.
Hâlbuki hazır olunacaktı
Bitseydi her türlü vehim işler.*

*Dalların damarında başlar sancı
El bile sallayamaz el kadar yapraklar,
Erir birer birer
Ecel lambasının isinde.
Göz kanmaz, yürek kanar,
Kanar dudakta turuncu
Gurubu öperken usulca dudağın ucu
Az ötede ensesini kaşıyan kıştır
Bilmez ki daha vakit erken.*

*İstasyon nemli, raylar makasta
Çöl rengi tren yaklaşmakta
Santim santim sam, gram gram gam
Ayrım yok genç ihtiyar, sıhhatli hasta
Doyar mı dipsiz obrukların midesi?*

*Menzilin en hazinidir güz göçleri
Ah nerede cennetlik bahar yamaçları?
Deli Dumrul çakar köprüye kazığımı
Alır herkesin heybesinden azığımı
Yol ağzımı tutan Tepegözler.
Hangi hekim silebilir
Yüreğe sinen korku izlerini?
Yarım kalır işte böyle sözl...*

KAPIDA PASLI KİLİDE AĞLADIĞIMDIR

CANAN KÖKSAL

*Bizi Allah'sız bir harbe çağırıyorlar sevgilim
Tahrif edilmemiş ayetler kuşanıp öyle gidelim
Meryem'in mabedine vurulmuş yedi kilit ağzımızda
Vardır bir karşılığı, eriyerek iğne deliğinden geçmenin*

*Annesi sert bir akşamdır gözlerim
Alnımda dili bağlı bir çocuk
Sabaha karşı kendi kalbimi emerim
Gözlerimin çukurunda bir münzevi
Sırtımda ümmi kamburla,
Ahımdan geçebilseydim kırılmış bileğimizin*

*Sırtımızdaki kapıyı güz güneşine açalım sevgilim
İkinci vakitleri kurutalım, bıçkın zemherilere
Dolmasın gecenin kuytusuna çıban ve kırağı
Kalbimizin bütün odalarını sürgüleyelim*

*Artık bilmekteyiz diyelim ve biliyoruz artık
Biliyoruz bu ateşten biçilmiş kefen kime
Avucumuzda kuruyan nehirleri sürerek yüzümüze
Yüreğimizi kuşanıp öyle gidelim
Ateşe vermediğiniz bir yeri kaldı mı dünyanın
Ürkütmediğiniz bir çocuk kaldı mı yahut bir serçe*

*Sabaha kadar gövdemizde tuz kazıyor elleriniz
İndiğiniz ırmaklarımızda kan, çürümüş kalbinizi bilmekteyiz
Kırılmışlığımız da eskidir şu putlarımızdan
Allah'ı ve aşkı kuşanıp öyle gidelim sevgilim
Ateş de aşk kadar Allah'tan diyelim*

*Kavmine darılmış bir yalvaç hüznü yüzümüz
Su kuyuları açalım kalbimizin çölüne
Sadaka niyetine dönsün çığırtıcı
Kınalayalım alnını turaç aşkımızın
Türkmen yüzümüzle çıkalım o dağa
Eritelim demirini ihanetin, nefretin*

*Yenile yenile kazanırsak, ölerek doğarız sevgilim
Dibacesini yeniden yazarız yüzümüzdeki kitabın
Hasretle mayalanmış kalbimizde gelincik tarlası
Başaklar toplarız göğsümüzden
Yıkarsın kalesini şu çağdaş zulmün
Anne yarısı bir mağara bulursak
Sığmırız karanlığına
Bir ateş yakarsın
Isınır ellerimiz.*

DEMİ DEVRAN OTAĞI

İ S A G Ü N E R İ

*Delibalta rüzgârlar haykırıp hışımla esiyor,
Sağır karanlık sessizliği yırtıyor cazgır ayaz.
Körpe tomurcuklar sinmiş, öksüz çiçekler yanıyor.
Hoyratlar serpiyor balçığı, arapsaçında garaz
Bulutta saklı dolunay yakamoz benzi soluyor...*

*Kırık düşlerin asılıydı her mevsim servilerde,
Kaynamaz kalbin kırık köşesi hep tazedir hüznün.
Kem nakkaş bir hançer kanaviçe kalbin gergefinden
Yılkı atlar dört nal tunç toynak, hallaç pamuğun bozgun
Yansır diz çöken deşilmiş ahval kasvet tuvalinde...*

*Zamandan süzülen hasretin buğulu gözyaşları,
Zeval olsun Kafdağı'ndan müjde veren Ankalara...
Köpüren yüreğin pmarından akan kandamlası,
Zahirde, kaç kez çıkardılar kof ağaçtan tahtına
Hüsran segâh perdesi, darağacı hüzzam çığlığı...*

*Bezîrgân kasırğa, dalgakıranda ezinç korkusu,
Kahrından yanan mumların eriyen gözyaşlarında
"Keşke" den sonra "neyse" dersin! Aç bir çentik yarası...
Zılgıt yedin ıstırap nehrin matem dalgalarında,
Nedamet, yazgında pas bağlayan gri yosun tortusu...*

*Balmumu yeltekteki niyetlerde hercai menekşeler,
Sarar arsız baldıran filizin zehir alevleri,
Kızgın çölde yanan prangalar vurulmuş bir semender
Boğarken bir hengâme, ruhundaki özlem münzevi
Maverada, haris kefende çarmık yalgın yarenler...*

*Gecenin katran saçı ilmiksiz örülür üstüne,
Loş çerağın yansa ne, yanan katreler alın terin...
Kırılmış kanadıyla emekle zindan dehlizlere,
Nasırlı avuçlarında doğarsa beyaz güneşin,
Çözülür mü sır, kirmen gibi dönsen dolaşık yünde?*

*Vaktin son deminde pejmürde soğuk işler iliğe,
Ruh ayrılır düşlerden, çözülür dizlerinin bağı
Tutsak demi devran nefesler ram olurken ecele,
Hissetsen gönül telinden yankılanan ah-u zarı,
Terennüm eder ıssız kabrin sahibi gözcülere...*

DEHAYA EVRİLEN FEZA

M U A M M E R G Ü N D Ü Z

I

*Dahası dehaya dönen fezalardan kaçan;
Dili sürçen, endamı mağrur ve kimliği soyut,
Hasrete aç, özgürlüğe tutsak,
Fezalardan yangın devşiren canı boyut!
Duyan, gören ama bilmeyen...
Son cenaze; ağıtsız, gözyaşı akmayan...
İlk değil, son da olmayacak kadar başlangıç,
Sağına dönse söğüt, soluna dönse sarnıç...
İlk doğuş, ilk bileniş hayata,
Varışlardan kaçış, gelişlerden dönüş,
Bitmedi daha!
Dönüyor dahası dehaya,
Kundaklanmış takvimler ve külden feza,
Dilsiz, sürçüyor ve yaşamaya mahkûm...
Hazırlıksız göz açtı dünyaya,
Alışamadı daha.*

II

*Toparlanıp da giden bir kavim;
Göç yolları ve göçün göçen enkazları...
Şarapnel parçalarından parçalanan;
Gri bir hava ve is manzarası...
Zincirleme bir kaza...
İstemsiz ama göz kırpan biraz da
Fezalardan arta kalan Çingene karası,
Curcuna ve kaos...
Ya da keşmekeş ve varışlardan kaçış,
Konusu bilindik lâkin benzersiz teması.*

III

*Dahası dehaya evrilen fezalarda kan;
Dili yok, yurtsuz ve kimliksiz,
Vuslatına tok, ömrüne mahkûm,*

Fezalar küil ve ölümler tedbirsiz,
Her şeye sağır ama duyuları duyan!
Son doğuş ve ilk batış;
Her yanı hırpalanmış...
Canhıraş takvimler,
Dönmüyor dahası dehaya;
Soluk bir beniz ve sonsuza kadar susan,
Ayrık ama benzer gibi ötekiye,
İstemsiz göz açtı kâinata,
Alışamadı daha...

IV

Bir kavim ama ırksız, ama renksiz;
Göç de değil, oysa yerleşik coğrafyaya,
Kitası meçhul, yükseliyor birden semaya,
Yüzleri yok ve dağın az sonrası,
Güne varmak ve gün almak sanrısı,
Korkuları meçhul, isimsiz...
Lâkin anlaşılır kulak verilince tüm teması.

V

Feza yıkılır, kavimlerin göçü kanlı;
Dahası bir dehanın tantanası!
Genç ama statik ve biraz da kanın yansıması,
Kıpkırmızı bir ateş gibi akınca, yıkanır yanıkları...
Suskun, küskün ama aydan nur çalan feza,
Gözünü açtı dünyaya...
Alışamadı daha.

MÜSÂHİBİN KELÂMI

MURAT CAN ZORTAŞ

*Aşk hanesinde içmişiz âb-ı hayat bâdesi
Kenz açılır bir muhayyel kâşânemiz var bizim*

*Bin meşakkat vuslatın var seyri sülük hâdimi
Cüdâ etme devletinden müptelâmız var bizim*

*Pir muhabbet meclisinde, irşâd olur cümlesi
Kerem eyle şefkatle efgânımız var bizim*

*Payidâr ola devleti ,hûvel hay huvel bâki
Bu mârifet mektebinde seyrânımız var bizim*

*Değişmeyiz atlası çarha kadem hâki pâkini
Nice padişahlardan âlâ sultanımız var bizim*

*Hangi münşîd verebilir zatın kimin güfteyi
Canı kurban edecek makamımız var bizim*

*Nola gel meşk idelim aşklar özler seni
Bu dergahın banisine vuslatımız var bizim*

İHTİLAL YAZGILI ÇİÇEK

ŞEYMANUR BALIKCI

Çalmır anlarım bir güvercin kanadında
Tüm zamanlarım ak telek ardında sana süzülür
Yanında höbeklerden üzerlik boncuğu
Kör kütük pençe izleri tohumlarında
Uçmayacak değilsin

Bahar zimmetli saçların göç ederken kış ortasında
Bunca bulağ içinde alazlı bir baskın verilir
Bir vadi yarılışı vuku bulur revnakında
Gönül nazarından bakana bir sır verilir

Taşradan uzak değil bana ellerin
Ellerin bilediğim kılıcımın tekbiri
Üzerimde ihtilal yazgılı bir çiçek
Can suyu mefkuredir körpenin
Bakmayacak değilsin

Zemherinin orta yerinde uzaklardan bir ziya
Tesiri bin kalkanlı avcıya kök söktürür
Yanım yörem huzme şimdi, az ilerde fezâ
Sanatındaki harp hainleri döktürür

Bir kılıcın kınında uyurum sen gelene değin
Cumbalar bana mesken harp artıklı bekleyişte
Kapı eşliğinde ardi sıra istilalar
Benim, davul zurnalı sağır dediğin

Şafak sökümlü bir vakitte ayan oldu kadife gülüş
Gergin zemberek devşirdim kırlardan
Yol yolak bilmemekten arlandım
Sıyrılp elvan elvan boyandım

Bucakların ardından gelişinle
Dağ bayır hislenir, er kılıcı zağlanır
Dizlerinde kervan uykusuzluğu
Gök pamuklu yastıklar bağlanır

Bir zembil sürüsü iner iç çekişlerim demlenince
Dudaklarım titrek sayıklarken o çiçeğin adını
Bana köprülerden geç deme
Ölmek istemem bir yabancıya gülümserken
Aşayım sana varamayışları kayır ben hükmünle
El vermeyecek değilsin

Bir katre tebessümün nizamla mayaladı sırtışıları
Hele bir gülüşün içimde bin gümüş akçe
Doğar hüzümbaz gecelerden güleç yüzülü günler
İşlenir bendeki kumaşa gonca yüzülü motifler
Çizilecek değilsin

Kurtulsam dünya sandıklarından
Seferimin has yükü sendedir
Sendedir cihana verilen emanetteki sır
Kurtulsam bir dünya sandıklarından
Yüklenmeyecek değilsin

İçerimde bildiğim çiçeğin toprağı suyu sendedir
Göğsünün göklerinde bahuzur
Ak güvercinle hemhal olduğu sensin
Kırılrsa kanadı yükten, onaracak yine sensin

Taşımaz bu dünya kıyamadığımı
Kıyılacak değilsin

VEDA SENFONİSİ (ZERYA)

VELİ KURUM

*Zerya'm ruhun tuğu düştü düşecek
Düşecek vehminden yılm bir hayal
Sana sunağında gök yeşerecek
Yetiş kundağına sarmadan leyâl
Zerya'm ruhun tuğu düştü düşecek.*

*Gözlerim yüzümü asacak heyhat!
Kabrimi süslüyor kırk canlı mevta
Alnımda çizgiler saf tutmuş hat-hat
Aynamda bir urgan, bir kırk sehpa
Gözlerim yüzümü asacak heyhat!..*

*Yetiş şu yâremin gözlerini ört
Kırılısın yüzünde titreyen dudak
İster seherde gel, ister gece dört
Sen ol üzerime koyulan bıçak
Yetiş şu yâremin gözlerini ört.*

*“Hakkım helal” diye bağırsın hemi
Kâkülün söz alsın inlesin minber
Sadırna göm beni, öpüp gölgemi
Eğer gelemezsen bir dua gönder
“Hakkım helal” diye bağırsın hemi.*

*Küllükte ıslak küil, elde bir resim
Saçma örülmüş sayfalarca cüz
Bağışla olursam yüzüne nesim
Bağışla kalırsa saçların öksüz
Küllükte ıslak küil, elde bir resim.*

Çalınca kapını küt saçlı bir mum
Affeyle tüm gece gördüklerini
İçeri al sana varmışsa ruhum
Kırmadan camının kemiklerini
Çalınca kapını küt saçlı bir mum.

Çünkü kavuşmaktı kavlimiz bugün
Çünkü koşacaktık güneşe dek şirk
Gözlerin gah Hızır gah ilm-i ledün
Sen bana kundaktın ben sana beşik
Çünkü kavuşmaktı kavlimiz bugün.

Heybemde tavaf var, göğsümde Kâbe'n
Yedi kez murattan dönen ey nefes
Tespihine dizens tövbeni annen
Uzaksa dinimden içinde ki ses
Heybemde tavaf var, göğsümde Kâbe'n.

Ondandır bu ahval, bu çağrı, bu gam
Ondandır geriye saydığım vakit
Rahme düştüğün yer benim kaburgam
İsterim doğduğun şehri gör de git
Ondandır bu ahval, bu çağrı, bu gam.

Zerya ruhun tuğu düştü düşecek
Düşecek ardına yılm bir hayal
Sana sunağında gök yeşerecek
Yetiş kanadına değmeden leyal
Zerya ruhun tuğu düştü düşecek...

İTALYAN SAHNE

TUNA AKSULU

*Dört tarafı gamla çevrili bir rüya,
Gamna gam katan perdesiz keder.
Neyi anlayacak, neresinden tutacak
Esmе manasını bilemediğim seher.*

*Minare ezandan habersiz olur mu,
Peki ezan, demkeş müezzininden?
Ruh işte dünyada nasıl uyumuş ki
Bihaber neyi - nasıl sezeceğinden.*

*Hangi günaha muvaziyim kanıtınca
Katlimin vacibiyeti ve
Neyin ardındaki o koca sebep.
Kime kim diyor
İnmek de neye?
“Kerem değil
Aslı değilim”
Dedi nihayetinde.
O hâlde;
Çektiğim onca acının kudreti nerde?*

*Korkunçluğu kadar üstünlüğüne
Muğlaklığını doldurur çerçevesi.
Sevim deneni bulamadı Tomris
Sevgi deneni aratır da durdurur.*

*Şayet gönlümse hepsine razı
Cehennemın kapısına beni de yazın.
Yerim yurdum bellidir
Toprağımı kazan!*

*Tez gel zaman, hırkam delik deşik olmakta
Yaş 63 değil ama artık haddim dolmakta.*

*Varlarım var ansızın yoklarımdan çıkan
hiçbir şeyim yokken daha mutluydum inan.
Bu nasıl hengâme, bu nasıl gam?
Bardaktan boşalırcasına acı ve cam
kırıklarını çiğneyenin tarifidir tam
çemberinde yaşamış gamlı azizin.*

TAHTA VALİZ

YASEMİN ÇALIKIR ASLANGÜL

*Usturasını koyardı içine,
her pazar tıraşı sonrası,
tasını, tarağını, tırnak makasını,
ormanları koyardı içine,
atını, silahını, dağlarını,
karsını, çocuklarını, hakkıyla kazanılmış üç kuruşluk maaşını.
Yüreğini koyardı içine,
adaletini ve adaletsizliğini yaşamın.*

*Sonra sağlığını koydu içine,
erkekliğini koydu,
çizgili pijamasını ve yatağını...
Ses dergileri birikti başucunda.
Bastonu, fötr şapkası kapının arkasında asılı kaldı.
Takım elbisesi ütülü...*

*Titreyen ellerini de sığdırdı içine,
bekleyen gözlerini de...
Ve ölüm geldi çöktü üzerine.*

*Usturasını koyardı içine,
her pazar tıraşı sonrası,
tasını, tarağını, tırnak makasını,
aynasını koyardı gümmüş işlemeli.*

*Öldüğünde tahta valizini istedim dedemin,
Vermediler...*

İKİ SOKAK ÖTESİ

BARAN NOGAY

İki sokak geri gitsem çocukluğum.
Hanumeli kokar yine saklambaçımız
Annem hasretini asar ipe.
Balkon demirlerine tırmanır cesaretim.
Çiçek desenli perde uçuşur
Fesleğen yerini alır masada
Radyoda Neşet Ertaş
Büyütür beni usul usul..
Sazının tellerine konar kuşlar.
Küçükte olsam anlarım demdir bu
Köşede yakalanırım yağmura
Yağmur gözlerimden yağar
İki sokak geri gitsem çocukluğum
Seni de bulurum belki kimbilir
Aynı yerde..
Belki tahta köprüde
Belki sokak lambasının altında

Ellerimle toplarım saçlarından yıldızları
Ve gözlerinden gülüm
Salkım salkım üzümle dökülür eteğime.

REYHAN KOKUSU

YUSUF BAYCAN

*Mecnunlar gül elinde âşıkane dolaşır
Kokusundan bir dem de yüreğine bulaşır
Gam deryasını geçer muradına ulaşır
Mecnun deme gül deme el deme
Her biri kâsesinde o yangına su taşır*

*O yangın ki kalplere aşk demini verendir
İçi boş kederlere bir mânâ gösterendir
Çoraklaşmış yerlere merhameti serendir
Yangın deme kalp deme aşk deme
Her biri bir aşığı dert dağına sürendir*

*Derdimiz gönlümüzde o yâr nerden bilecek
İçimize ağlarınız eller nasıl sülecek
Kim demişse doğrudur en son ecel gülecek
Dert deme gönül deme yâr deme
Her biri elbet bir gün kabrimize gelecek*

*Kabrimiz şu dünyada tek bahçemiz olacak
Bir vakit her bahçenin çiçekleri solacak
Bütün emekler boşa yalnız sevgi kalacak
Kabir deme dünya deme son deme
Her biri bahtımıza yazılmış bir alacak*

*Bahtımızın yazısı can sevgimizi aşar
Avcumuza bir acı reyhan kokusu düşer
Kader ki, yıllarımız bizden uzakta yaşar
Baht deme yazı deme can deme
Her biri bir telaşta, hepsi haline şaşar*

AHRAZ

TAHİR SÜRÜCÜ

*Ahraz bir bakış, muhacir gönül dergahımda.
Tedirginliğim, ağırlayamamaktan gelir.
Umut yüklü ihtimaller harlanır mahyamda.
Fırtınalar, gül bahçemi onarmaktan gelir.*

*Yalnızlığım saklanır güneşten tenhadayım.
Aralanır sırrın perdesi kör kuyulardan.
Aşkın acıya mayalandığı zamandayım.
Anlar ikiye bölündü, o ve onsuzlardan.*

*Sadrımda bin pinhan, Züleyha iklimindeyim.
Zemzem olmaz çığlığım, İsmail'e uzağım.
Gök ve deniz gibi birleşmez mavilerdeyim.
Ruhuma ney üflenir kendimden çok uzağım.*

*Mevsimplere adanmış renkler, ekvator da tutsak.
Kederin fırçasında hep aynı renk raks eder.
Ay ve yıldız, Yakub'un tefekkürüne tutsak.
Vuslat, buğday tanelerinde saklı sabreder.*

*Uçurtmalar irtifadan mahrum, gök maviden.
Rüzgar, azat etmiş ağlamaklı bulutları.
Hüzün, hep derinden akar saklanır raviden.
Gözler, çanağında damıtır al bulutları.*

*Ahraz bir terennüm, avuçlarımı ısıtır.
Kördüğümler çözülmeyi bekler vicdanımda.
Günahkarlar tevbenin eşiğine yığılır.
Ümit ve korku manej halinde vicdanımda.*

Ahraz seneler, saçlarımın renginden aktı.
kırgın aynalara mahkum edildi lisanım.
Ömür en çok da hayal penceresinden baktı.
Bir sükut tohumundan aşılandı lisanım.

Ahraz bir gidiş, Zekeriya'nın beldesinden.
Dökülür hurmaların en tazesini soframa.
Hakikat nidaları, Meryem'in kucağından.
Bir mucize olur seslenir ahir zamana.

Ahraz bir cemre, sevgilinin rüyalarında.
Senelerce ağlatan bakışlar uyandırır.
Istirap yüklü gemiler, hüziin limanında.
Ayrılığa şahit yakamozlar uyandırır.

Zamanın da durup seyretmek istediği an.
Asiye'nin kül kokan avuçlarında saklı.
Ayrılığın da kıskandığı ayrılık, her an.
Tereddütsüz yüreklerin, atışında saklı.

Demlenmiş bir tutam rüzgar, örülü ruhumda.
Süleyman'm mühür kokan ellerinden eser.
Yağı tükenmiş kandiller, çırpınır sarayımda.
Tahtımın fermanı hüdhüd'ün dilinde eser.

Ahraz bir yolculuktan yorgun düşünceler var.
Kar taneleri kirpiklerimden düşer arza.
Penceremden uçup gidenler, barigahtalar.
Yokluğun rengine boyandım uğramam arza.

İLK YENİLGİ

CEMİLE BOYRAZ

*Şehrin kıyısına yaslanarak
boğazımda batmayan bir güneşin eşliğinde
dünyayı anmadan
uzun bir yolculuğa hazırlanıyorum bu gece
kalbimin kirlerini suya koyarak
yaşıyor sanacağım kendimi
bir süre*

*ruhumda çıt çıksa
dört nala kaçacak uykular*

*toprak ve yağmur dolduruyor yüzümü
aşk
muazzam imparatorluğunda
susturdu zamana karşı gönlümü
budandıkça yattım kapısında
mezarlıkta açmış bir çiçek her yanım
gövdem kandil geceleri
aşk
bir özür gibi duruyordu üstümde oysa*

*denedim fakat olmadı
kendimden mahzun döndüm*

*ziyan olmasın
köprülerin üstündeki yağmur
şafağın öncesinde
avuçlarımda yorgun harfler
turfanda mahmur bir kelime
sınıra yığılmış devam ederken sözler
ayakta okunan ölüm saklı
bir yerlerinde*

gecenin hüznü bezgin
bir gün daha dünyayı bırakmaktan

koyu renkler örttüğçe üstünü şehrin
biliyorum
anlaşılmayacak yıktığım saltanat
kaderin sesi kalbine inmiş şairin
gidişim
varlığın yokluğundaki varlığa inat

aşk
buhranına uğramış kalbin
ey aşk
sözlerim yulgın havârilere karşı ilk yenilgin

İkinci Yenilgi
sonuna yetiştim
kurumaya yüz tutmuş kalbin intiharına
şahitlik etmek için
oturdum kıyısına
akıtıp hüznün ve ağrıları
çürümüş bir yanı
diğer ucunda bir inilti
bunlar acının doğum sancıları

mahşer gibidir artık kalp
törpüler durur iliklerine kadar hayat

biraz ölüyorum
tam altından geçerken ömrün

dedim yakışıyor
titrek sevgilere aşererken bir öğün
bir kahkaha yüzüne değiyor
yüzlerce yıl gömleksiz hıncını alıyor günün

uğultusunu işitiyorum dünyadaki yorgunluğun
fısıldayan tılsımdır tepelerden duyduğun

nafile yürüyorum
nicedir yıldıran olan kalbimin içinde
zonkluyor lanetlenmiş düşlerim
dineliyorum
yasak düşüncelerin eşliğinde
yeniden doğuyorum
yarım kalan ömrü bırakıp geride
herkes uyurken
sabaha çıkmayan bu yolculuk nereye

düşünme insanların harman edilmiş ölümünü
hatırla avuçlarındaki isyankâr halkın izdüşümünü

bul dengini ve geri ver
İsâ'dan ödünç aldığım çileli yüreği
örselenmiş kalbin yorgun sakinleri
gibi
âzat et benliğiyile cebelleşen havâriileri

hangi çağa savaş açtıysam insanlık için
kurcalandı kalbim Tanrı'nın fısıltısını yitirdim

İTİRAFNÂME (ANAYA MEKTUP)

E B R U A K G Ü N

Gurbet yolculuğunda gönlüm olur derbeder,
Derin bir sızı sarar; yürür göğsüme keder,
Ayrı düştüysek bil ki kanar yüreğim yer yer,
Dertlerimin ilacı, başımın tâcı annem !
Serzenişe lâl olmuş, garib, sîneçâk annem!

Bilemez kıymetini varlığında bir evlat,
Anlamaz nazarından vedâ yolculuğunu.
Göç zamanı kervânın yol alırken tek bir hat,
Başlar vurulur taşta, nedâmet yakar annem!
Şems-ü kamer ağladı,hicretin yaktı annem!

Yüce Rabb'im buyurdu: "Cennettir asıl yerin",
Hayâli cihan değer, şefkât yüklü ellerin.
Yavruna ölçüsüzdür sabrın ve merhametin,
Bağrın sığınağımdır, fırtınalarda annem!
Bekân öz vatan gibi istilâlarda annem!

"Yurd"umun ve "dil"imin önünde senin adım;
Başarımda, acımda çağlayandır gözyaşın.
Kârun hazinesiyle ödenmez bil ki hakkın,
Billûr mücevherimsin, paha biçilmez annem!
Kara kışlara inat, nevbahârımsın annem!

Teselli kadehini sunarken pîr-î mugan,
Necm-î gîsudârımsın gönül olmuşsa viran,
Ömür çarkı işlerken biteviye an be an,
İrfânım, tecrübensin rûhu mübârek annem!
Lebinde tehlil ile uğurladığım annem!

*Mevsim-î bârân gelir; topraklar kanar suya,
Benim susuzluğuma vuslatın olur çâre,
Geçiyorken Sırat'tan ümîd ile mahşere,
Hayat muallimemsin iki cihanda annem!
Bu îtirafnâme de yoluna kurban annem!*

*Kanayan dizlerimdi, düştüğüm vakit yere.
Tutardın ellerimden, merhemimdi pak sesin.
Gözlerimden akanlar karıştı gayrı sele;
Omzumdayken tabutun kaldım nâçar, neredesin?
Yakarıyor ellerim hüsn-û tavîyyet ile
Şifam, dualarımla yetişsin bana annem!*

SU SÖNDÜR/E/MEZ

BURAK GÜNDÜZ

Defterin sağ tarafına geçmenin
güzelliği yok içimde
Gönlüm kurumuş bir gül gibi
Geçmiş sayfalar arasında
Benim işim önceki yapraklarda
Hatta dürülüp atılan sararmış yapraklarda

Bu bir vaveyladır gönlümden
Bağlamanın telleriyle sırrolmuş
Çağlar ta derinden
Akar akar durulmazmış

Hiç su alevi harlar mı?
Duyulmuş şey mi?

...

Sülüüs hatlı bir çeşme harlıyor bağrımdaki yangını
Dünyaya sığmayan bir nesilden
Gök kubbesi çökmüş bir nesle
Kalan kor parçasıdır bu.
Akar suya bakar bakar yanarım.

Gördüler abdest alırken vech-i dildarı
Geriye bıraktılar nirsuz bir devranı
bir çınarla sülüüs yazıyı ve bir de bağrımdaki yangını

Hiç kesilmiş bir tahta büyüür mü?
Duyulmuş şey midir?

...

Büyüür elbette
Her yeni yapılan gökdelenden bir kez daha büyüür
Beyaz başörtülü nineme benzeyen haliyle
Eliböğründeli cumbalı bir ahşap ev
Dışarı taşan iki göz misali çıkmaları

Bana bakar olanca heybetli tevazuyla
Lâkin ben bakamam kaldırıp da başımı
Boynumu eğer eğer yanarım.

Hem inşa ettiler hem ibadet
Duam şu ki Ya Rab abad et
Gönül mülkünü “Gül” rayihasıyla

Hiç bir tele nakış işlenir mi?
Olmuş mudur evvel zamanlarda?

...

Bülbül meşrep olanlar işlemişlerdir tellere
hayatın nakşını
Kerkük'ten Karabağ'dan Erzurum'dan Sivas'tan
Taşlarında Hüvelbaki yazan kabristanlardan
Eser eser gelir.
Peki ya ne kalır pervâne meşrep olanlardan?
Müptelası olduğum kor gibi sükut
Gönümde duyar duyar yanarım.

Hiç mürekkep yakar mı okuyanı?
Hiç olur şey midir?
Olur bu da olur
Salih Baba'nın figanını duyan nasıl yanmaz?
Nasıl yanmaz Mevlidi okuyan diller?
İstanbul'u Yahya Kemal'in şiirlerinde gören
Nasıl kahrolmaz o Türkçeye !

Defterin dürrülmüş yaprakları arasında Türkçem
Beni derde giriftâr eden sanki bu perçem
Devredilen meş'aleyi okur okur yanarım

Velhasılı
Şiirden şiire kaçır oldum
Bir pervane misal oldum
Döner döner yanarım.

GAM HATIRASI

HAKAN İLHAN

Ahzân oluyor bana, meskûn olduğum mekan
Her asrâm-ı mahşerde senden bana çöl kaldı
Bîdar oldu gözlerim, şikara çıkmış canan
Her bir; tîr-i müjgânda senden bana mil kaldı.

Cümle mevcudum ile ey yar sana meyyâlîm
Mâh-ı çehren belirir, gülşen olur leyâlîm
Şekvâyım bu çileden, vardı vasl-ı hayalim
Her firkât-ı kederde senden bana küll kaldı.

Savruldum rüzgarında bir suda sal eyledi
Vurup kırdı kanadı, uçamaz pal eyledi
Düştüm gönül ağacından yar beni hâl eyledi
Her ızzar-ı çerağda senden bana dal kaldı.

Ziyanda semah ettim huzmende pervaneyim
Lahza yok ki gamında pür can-ı viraneyim
Hüznün çarkında döndüm yâdında divaneyim
Her girdab-ı felekde senden bana yel kaldı.

Naçarım boynum bükkük, teslim oldum ben sana
Aşkın köziinde hamdım, pişmişim yana yana
Sun meyinde ey zalim içeyim kana kana
Her izzet-i kevserde senden bana sel kaldı

Be hey; dehhâk-ı zalim, bak kesildi avazım
Ne söylesem nafîle, yetmez sana icazım
Aşk ikrarım beyhude, bundan kelli ahrâzım
Her mızrab-ı nağmede senden bana tel kaldı.

*Naz-ı hevâ uğruna, hakir oldu özlemim
Acı katran içirdin zehir oldu keremim
Aşk derdinden meftayım, iksir oldu elemim
Her encâm-ı makberde senden bana zül kaldı*

GAZEL

MEHMET MUSTAFA YILDIZ

*IV Ayrılık zindânında Züleyha'ya beraat yok mu
Ey güzeller güzeli Yusuf'tan haberin yok mu*

*Feleğin hevâsına uyup ayrıldım hâk-î pâyinden
Merhâmet et aşığa Âdem'e ricât yok mu*

*Çek büse kılıcını vur boynum kıldan ince
Helâldir kanım sana İbrahim'e kurban yok mu*

*Gündüz gece hazan bahar her dem yolun gözlerim
Tûrâb oldu dîdeler Yakûb'a vuslat yok mu*

*Yâr hasretin okları sînemi deldi geçti
Yüreğim kanla doldu Eyyüb'e dermân yok mu*

*Aşk denizinden geçerim kân û revân olsam da
Yâr ilinin yolunda Mûsâ'ya aman yok mu*

*Ummân ummân dolaştım aşk ateşinin koynunda
Dert girdâbından çıkamam Yûnûs'a necât yok mu*

*Âlem cehd eyler bana sevdiğim için seni
Göklere çıktı efgânım İsâ'ya rahmet yok mu*

*Semâdan vazgeçmiş bülbül-î dil gül uğruna
Goncâya esir düşmüş Aklî'de izân yok mu*

H(AYKIRI)Ş

O Ğ U Z H A N B A Ş K A N

*Ayak bileklerime kadar acı,
görüyorum,
kin duyacak mecalim yok;
tüm kelimelerim incelendi.
sesimi duymuyorsunuz mesela.
konşimento kadar değeri yok;
oysa bir parşömen olabilirdim.
fakat ön adı yok adımın;
ne Hüsnü'yüm ne de Bedri,
bir çift gözden ibaretim.
sadece görürüm.*

*Rami Aldura'nın acısını,
ben görürüm mesela.
siz duyuyor musunuz?
mesela,
on iki yaşında binlerce yıllık
çığlığı kimler atabilir?
siz atabilir misiniz?*

*Mesela uğruna yok olacağımız,
kıymetli taşlar var mı cebinizde?
ya da uğruna yok olunacaklardan,
oldunuz mu mesela?*

*Efendiler!
efendi çoktur bizim memlekette
bazıları bir çok şeyin elçisidir.
kültürün mesela,
kimisi hecenin
bazılarında aruz belası vardır.
halepçeyi yutanlar vardır mesela,
halepçeyi unutanlar da*

*tekrara düştüğçe bağıırır bir kısmı;
“ben delilerin efendisiyim”*

*köleler daha çoktur bizim memlekette
onlarda kölelik;
kurşunlara, tanrılara, iblislere, betimlemelere,
yeminlere, sevdalara, sultanlara, hainlere
değil;
gayrimeşru ne varsa
her neyse onlar
işte onlara, bonolara,
rengi ve dili farklıda olsa
aynı olan kâğıtlara*

*Efendiler !
bonolar ve tahvillerle geldiğimde
beni de öyle alıştırdılar.
yüreksizleştirdiler
bu yüzden duyamazsınız sesimi
önce gölgesizleştirdiler,
sonra kimliksiz.
bir tek kör edemediler.
gördüm, görürüm.*

*Ey köleler!
her ne yaptım da bir mazbata olmadı elimde
heceye biat etmedim de
varlığımı inkâr da etmedim.
oysa benimsemiştim
kendiminki kadar,
halepçeninkileri
sürgündeki tüm tekrarlarımda,*

*tüm firuzanlarım söndü;
gözümün ferini söndüremediler
gördüm.*

*Öksüz ve yetimlerin ağıtlarını
ben görürüm mesela,
siz duyuyor musunuz?
mesela,
on iki yaşında tonlarca ağır taşı
kim taşıyabilir?
siz taşıyabilir misiniz?*

*Mesela füzelere karşı koyacak,
sapanlar var mı cebinizde?
ya da ateşe su taşıyanlardan,
oldunuz mu mesela?*

*Acısı boğazında tüm keleklerin,
görüyorum.
kan kusuyorlar kursağıma,
sövüyorlar kayıtsızca;
haykırıyorlar duyuyorsunuz mesela,
çöpçü kadar maharetli değilim.
oysa süpürebilirdim tüm pislikleri;
fakat rengi yok gözlerimin.
ne maviyim ne de yeşil,
bir çift sözden ibaretim;
öl ki olasın!*

*gördün mü?
ölçsüzlüğün
ölçüsünü.*

*gördün mü ?
ölüler köyünün
en derin düşünüy.*

*ve zamanın “behrinde”
varlık sahasını terk edeceğim.
gözlerim kapanıp, utanacağım,
yeniden açmca;
yeni şeyler görecek
ve
haykıracağım.
“biz güzellikler elçisiyiz,
kimsesiz sokakların.”
dökülen her taşın
altından kalkan biz,
yine altında kaldık
bir tankla çakıl taşının.*

RUHUMDAKİ ALTI DİRHEM

ENES EKİNCİ

*Beni tanyamazsın artık,
kurtuldum yakamdaki karanfilden,
namussuz bir kıran vurdu penceredeki güvercinlere.
imtihanın çeyrek asrına yürürken
beyaz önlüklü bir adam yaklaştı kabuslarım
“öleceksin” dedi, mimikleri kıpırdamadan
ölümüne gün saydı, musalla taşları
ölmedim, yaşamakta mahirmiş gibi
“yaşayacaksın” dedi,
dudaklarında çürükler olan bir çocuk
ölüm yüküne mecbur ettim omuzlarımı
ellerimiye bir kangren sonrası kaybettim
ardından unuttum dokunmak hissini,
unuttum, sırtını kavramak nasıl bir histi
hatırlamaya çalıştıkça mezarım bir karış daha genişledi
unuttum bir şafak vakti
unuttum, burnumda dağlanmış etimin kokusuyla*

*beni tanyamazsın artık,
kurtuldum aynada beni gözleyen iskeletten,
göz çukurlarımda uykusuzluğun gölgesi,
kulaklarımda paslı bir kadın kahkahasıyla.
bana sırtın dönüktü oysa
başka bir diyarda
hem de yedi yüz kilometre uzakta...
yine de işittim,
yeşil bir elmayı dişlerken çıkarttığın gıcırtyı
gördüm, yüzünde oluşan her bir kıvrımı
gördüm, gözlerini benden kaçırışını*

*beni tanyamazsın artık,
kurtulacak bir şeyim kalmamışken bir şiir yazdım sana,
anlatacak bir şeyim yokken ismini sayıkladım.*

varacak takatim kalmamışken ardından yürüdüm.
sağır edici bir çan vurdu kulaklarımıza,
kaburgalarımız çatırdadı,
kurudu yüreğimizdeki ülserler.
birdenbire küçük birer çocuk olduk
nefesinden çıkan buğuyu bir şeylere benzettik,
bazılarımız bir buluta,
bazılarımızsa bir eczaya
öylece geçip gittin her birimizin yanından
bir zelzele koptu ardından
var gücüyle üzerime kapandı toprak

beni nerden tanyacaktın sanki,
devlet katlarında üstü çizilmiş bir ismim ben artık
ardımda birkaç kaşe ve ıslak imza
ceplerimde,
benzetmelere adak verdiğim tek dal lavanta.
işte şimdi, seni herkes bilecek,
sana giden yolun eşliğinden ilk defa nasıl geçtiğimi
son defa hatırlamam gerekecek.
nasıl da gıcırdamıştı ahşap basamaklar
uykusundan uyanmıştı hani delikanlı yaşlarım.
göğsümde bir ırmak çağladı, ıslıklar çalarak
dikkat kesilip dinlediler beni
kör bir yolcu
eski bir hurka
çaresiz benzetmeler...

bir dize filizlendi kaburgalarımın arasından
“biliyorum, hatırlamaya hiçbir zaman sıra gelmeyecek
çünkü unutmak, hatırlamaktan önce gelir.”

İPİN UCUNU

BUĞRAHAN KAVUKÇUOĞLU

*İçerde, yaşıyor; avanta
tabanı kara tavamı kireç gözü bende
gözü ne kadar güzel ya da kaşları
bakıldıkça solmak ya da belirmek
rengin kendi tercihi midir?*

*Haki ve daha haki bilmiyorum
tutku ya da kamuflaj hangi denizde
hangi çölde hangi saatin içinde
akrebin ya da evrimin çağı değil
uykuma dokunuyorsun düşün ta kendisi
içerde, yaşıyor; paniğe nefes yok*

*Ballıbabagiller familyasından Lavandula
bu kadar mor olmak zorunda mıdır aşk olsun
duaların toplamı bu kadar mı sana karşılık
bu kadar mı sana haklılık, dalıyorum
söz alıyorum, göz yumuyorum, oluyorsun
O hangi evde hangi günlerde ve bir vizite
içerde, yaşıyor; devam edebilirsin saniye*

*Geçilmesi gerekmeyen bir Ege sınavısın
her gün hazırlanmam, her gün renklerinle
yüzümü yıkamam ve amin demem gereken
savaşlar ve barışlar artık bitti şükür
dengim aşka kendi tercihi midir?*

içerde, yaşıyor; gidip öpmem gerek.

BİR KIŞ GECESİ

EMİRHAN GÜRSES

*Bir kış gecesi Leylam pencereden bakıyorum,
Kar yağıyor evlere, ağaçlara, yollara...
Geceye usulca bir mum yakıyorum,
Yorgunluk ağırdan çöküyor ellere, ayaklara, kollara...*

*Uykusuzluk Leylam beni bitirecek,
Karanlık adım adım götürüyor beni korkulara.
Bir ayak sesi bir sıcak nefes benim için yetecek,
Ve ben dalacağım, bitmek bilmez uykulara.*

*Camdan içeri Leylam rüzgar yüzüme esiyor,
Gözümde yaş, mağrur bir eğrilik var kaşımda.
Kızma bana ne zaman açsam ağzımı; kesiyor,
Gardiyan gibi duvarlar hep yanı başımda.*

*Leylam burası uçurumun en dibidir,
Haykırışlarım her defasında düşüyor gerine.
Bu oda zindan, ıslak cehennem gibidir ,
Gel çukurumun kenarına, ben düşerim yerine.*

*Nice zamandır Leylam hasretim ben güneşe,
Ruhum ışıktan ötede, ne yamandır arsız.
Sesin yarama merhem, yüzün gözüme neşe,
Gönlüm iltifat ister Leylam, kelimeler yararsız.*

*Leylam bir yangınsın sen sensizlikte,
Bir yangın ki örtünmüşüm yorganlara üşüyorum.
Yanıyorum, kaçıyorum duyan yok sessizlikte,
Donuyorum Leylam yine ateşe düşüyorum.*

İrademin vakti doldu Leylam, her an vardır ölesi,
Düştü bedenim bitap, savurdu beni aşkın.
Oldum çehrene meddah, oldum çevrenin kölesi,
Sözlerin etmesin bana zulüm, gözlerin bakmasın şaşkın.

Karanlıkta Leylam gölgemdir bana arkadaş,
Geceler tenime buz, bendime hükmeden bir ilahtır.
Bir ateşin başında kanım akarken yavaş,
Heceler dilime tuz, kendime çekilen bir silahtır.

Leylam bir gece uykundan almışsa seni kış,
Bil ki bir çarşaf sallanır beyazlar içinde beyaz.
Dinmişse ince fısıltı, durmuşsa camdan bakış,
Bil ki gitmiş yolcu yoluna, kalmış teninde ayaz.

Leylam bir kitap arasında kalmış çiçek,
Bir ben sabahı gözlerim bitmeyen bir merakla,
Söyle yoksan Leylam, nasıl derim geçicek,
Bedenimden noksan, söz gitmeyen bir akla.

Affet beni Leylam aydınlanıyor gün,
Omzumda perdenin yükü artık biraz daha ağır.
Mum yeni sönmüş, hava yine soğuk bugün,
Çekil duvarlar arasına yüreğim, biraz daha bağır.

Leylam iyice dinle rüzgarın sesini,
Kimsesiz şüirlerime bir yenisini ekliyorum.
Bu sözlerim üzmesin seni, kırmasın hevesini,
Yumudum gözümü, açtım petekleri ben seni bekliyorum...

OLUR

M E H M E T Ö Z

*Her sabah estikçe rüzgâr gözyaşım ummân olur,
Âh u zâr etmiş gönüller şâd olur, şâdân olur,
Mey-i aşk verdikçe sâki mest olur erbâb-ı aşk,
Gün gelir gül ile bülbül cân olur, cânân olur.*

(Fâ'ilâtün/fâ'ilâtün/fâ'ilâtün/fâ'ilün)

